

விசாகப்பெருமானையரியற்றிய
யாப்பிலக்கணம்.

ImS 0267

1029

வினாவினந்த புத்தகசாலை
தரிந்து மதாபிமான சங்கம்
கூடுவதுணை.

யாப்பிலக்கணம்.

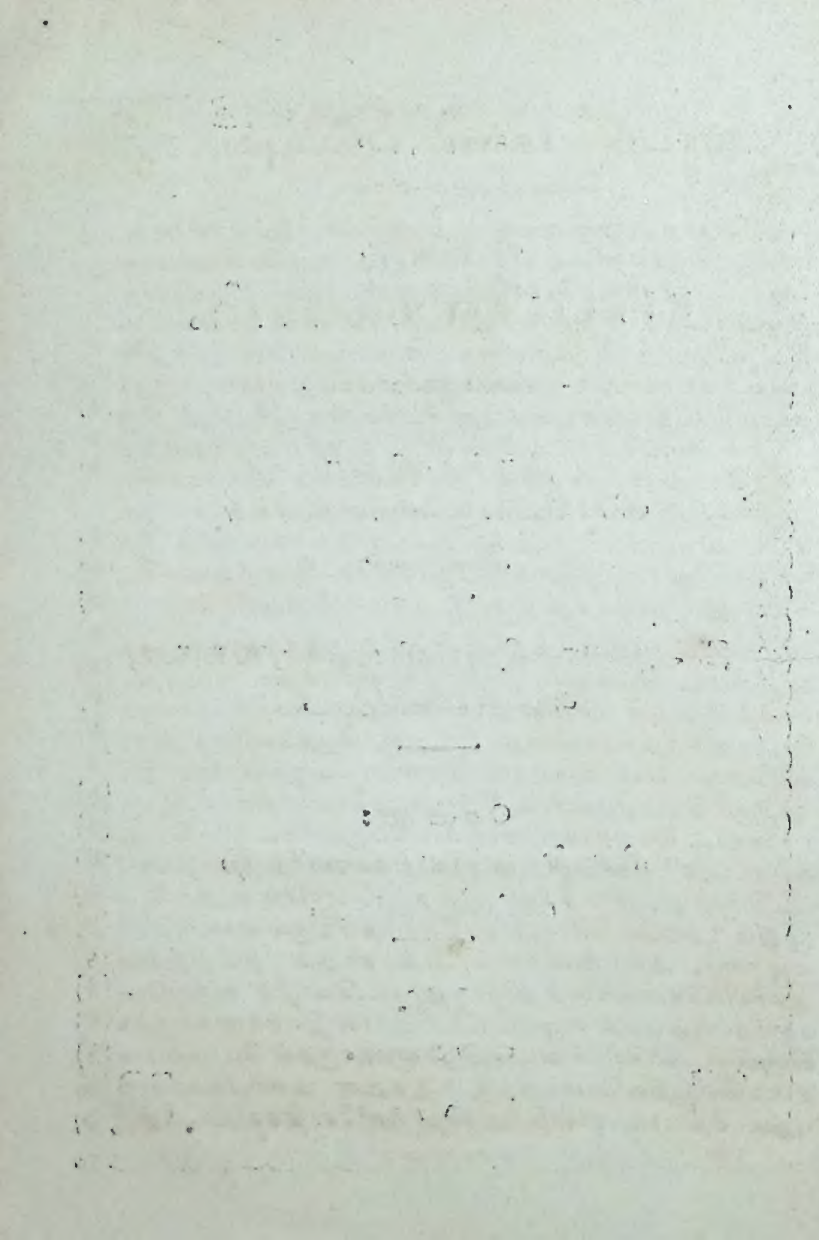
திருத்தணிகை
விசாகப்பெருமானையரவர்கள்
இயற்றியது.

S. அனவரதவிநாயகம் பிள்ளை, M. A., L. T.,
அவர்கள் பரிசோதித்தது.

சென்னை:
ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1906.

விலை அணு-2.

யாப்பிலக்கணப் பதிப்புரை.

சென்ற நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில், இச்சென்னை மாநகரில், திருத்தணிகை விசாகப்பெருமானைய ரெனவும், சரவணப் பெருமானைய ரெனவும் இருவர் புலவர் விளங்கினர். இவ்விருவரும் திருவாவடுதறைக் கச்சியப்ப முனிவரிடத்திற் றமிழ்கற்ற திருத்தணிகைக் கந்தப்பையரென்னும் வீரசைவ சிகாமணியின் செல்வக்குமாரர்கள். இவர்கள் தமிழ்க் காகச் செய்த நன்மையை அளவிட்டுரைக்க முடியாது. திருக்குறள் நடைதம் பிரபுலிங்கலீலை முதலிய நூல்களுக்கு உரைசெய்து வைத்ததன் றி இலக்கணத்தை விளக்கச் சில நூல்களும் இவர்கள் பெயரால் வெளிவந்திருக்கின்றன. தற்காலத்து ஜனாபிப்பிராயத்தை யொட்டி இலக்கணத்தை யிருவர் தலையிலும் ஏற்றவேண்டியிருக்கிறதே யொழிய அச்சிட்டுக்காணும் நூலகத்து இதற்கு ஆதாரம் சிறிதுமில்லை.

கி. பி. 1828 - ல் வெளிப்பட்ட இலக்கணச்சுருக்க வினாவிடை யென்னும் நூல் மிக விரிந்தது. எழுத்துச் சொற் பொருள் யாப்பு அணியென்னும் ஐந்திலக்கணங்களையும் எடுத்துச்சொல்வது. இந்நூல் திருத்தணிகை விசாகப்பெருமானையர் பெயரால் வெளிப்பட்டிருக்கின்றது. இந்நூற்குச் சிறப்புப்பாயிரம் “இந்நூலாசிரியர் விசாகப்பெருமானையர்க் கிளவலாகிய சரவணப்பெருமானையாரற் சொல்லப்பட்டது” என அந்நூன் முதற்பக்கங்களிற் பொறிக்கப்பட்டு முளது. நூலாசிரியர் தற்சிறப்புப்பாயிரங் கூறும் பொழுதும் “அலகில் சீரெழுத் தாதியைந்தறைகுவ னமைந்தே” என்றனர். அணியிலக்கணம் அது காறும் தமிழிலுள்ள அணியிலக்கணங்களைத் தழுவாது வடமொழிச் சந்திராலோகத்தைப்பின்பற்றி எழுதப்பட்டபடியால் இலக்கணச்சுருக்க வினாவிடை யாசிரியர் வடமொழி வல்லாருதவி பெற்றப்பாகத்தை யெழுதினரென்பதற்கு “இதனுள் அணியிலக்கணம் புதுர் சீதாராம சாஸ்திரியாரற் பரிசோதிக்கப்பட்டது”

என்னும் வாக்கியம் சான்று பகரும். இதனாலெல்லாம் விசாகப்பெருமானையே வினாவிடை முழுதிற்கும் ஆசிரியரென்பதும், சரவணப்பெருமானையர் ஆசிரியரல்லரென்பதும் தெளிவாக விளங்கும்.

இனி, சின்னாட் சென்ற பின் வினாவிடைக்கண் தமிழ் கற்பார் ஆதரம் குன்றியதுபோலும், வினாவிடை யாசிரியர் தாமே பாலபோதவிலக்கணம் என வேறொரு நூல் செய்தனர். இந்நூலின் ஐந்தாம் பதிப்பு கி. பி. 1870 - ல் அச்சிடப்பட்டது ஒருபிரதி கண்டேன். இப்பாலபோத விலக்கணத்து யாப்பும் அணியும் காணப்படினும், எழுதியவர் எழுத்துஞ் சொல்லுந்தான் எழுதியதாகத் தோன்றுகின்றது. இதற்கு அதனுள், “இந்நூல், எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம், புணர்ச்சியதிகாரம், தொடர்மொழி யதிகாரம் என நான்கு திகாரங்களாக வகுக்கப்படும்” என்னும் வாக்கியமே சான்று. அன்றியும், தொடர்மொழி யதிகாரத் திறுதியில் “தொடர்மொழி யதிகாரம் முற்றுப்பெற்றது. திருத்தணிகைக்கந்தப் பையர்குமாரராகிய விசாகப்பெருமானையரால் இயற்றப்பட்ட பாலபோத விலக்கணம் முடிந்தது முற்றும்” என்று வரும் வாக்கியமும் இதனை நிறுத்தும். யாப்பதிகாரமும் அணி யதிகாரமும் வினாவிடையி லுள்ள படியே வினாக்களை மட்டுந் தள்ளி அச்சிட்டுச் சேர்க்கப்பட்டன போலும்.

நாமிங்குப் பதிப்பிக்க எடுத்துக்கொண்டது இலக்கணச் சுருக்கத்துக் காணப்படும் யாப்பிலக்கண வினாவிடையே. பாலபோத விலக்கணத்தில் நூதனமாகக் காணப்படும் சில உதாரணச் செய்யுள்களும் தக்கவிடத்திற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. யாப்பிலக்கணத்தில் உதாரணச் செய்யுள்கள் 77-வரை காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்நூலாசிரியர் விளங்கியது சென்ற நூற்றாண்டி லாயி னும் இவரது சரித்திரம் யாண்டும் கோத்து எழுதப்பட்டிரா னென நம்மனோர்க்குப் பொதுவாகச் சரித்திரங்களிடத்துள்ள

அசிரத்தையைக் காட்டும். இவ்வணியிலக்கணத்தைச் சில வரண்டுகளின் முன் தனிதூலாக வெளிப்படுத்திய தமிழ்ப் பண்டிதர் ஈக்காடு இரத்தினவேலு முதலியாரவர்கள் இந்நூலாசிரியரது பிறப்பு வரலாற்றை ஒருவாறு கூறியிருக்கின்றனர். அது வருமாறு. “திருத்தணிகைப்பதியில், வீரசைவ குலோத்பவராய்க் கல்வியறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்து, திருவாவடு துறையாதீனத்துக் கச்சியப்பமுனிவர் வழியிலிலக்கிய விலக்கணங்களை யாராய்ந்த கந்தப்பையரென்பவ ரொருவரிருந்தனர். அவர் இல்லறமேற்கொண்டு சில்காலொழுகி மகப்பேறடையாது மனமாழ்கி, தன் மனைவி தேய்வயானையம்மையோடுடன் பிறந்த வள்ளியம்மையைப் பிண்ணுஞ் சிலவருடங்கள் கழித்து, இருவரி லொருவர்பாலும் புத்திரோற்பவங் கைகூடாது கவலைக்கடலுளாழ்ந்து, தமது சீடர்கட்குக் கல்வி பயிற்றுவதிலேயே மனத்தைச் செலுத்தி ஒருவாறு துணிவு கொண்டனர்.

“இவரிங்ஙனமிருக்க: இவர் மனைவியரிருவருந் தணிகையம்பதிக் கருகிலுள்ள ஊருணியொன்றினின்று நீர் முகந்து வரச் செல்லுகையில், அவர்கள் கட்புலனுக்குத் தோற்றிய வேங்கடமலையை நோக்கித் தணிகாசலபதியை வெறுத்தார் போல, இச்செங்கல்வராயனுக்கு நம்மிது கருணையில்லைபோலும், இனி வேங்கடத் திறைவனேனும் நமக்கு நன்மக்களையருளாது வெனச் சம்பாஷித்துச்சென்று, நம்மிடத்துக்குழந்தை யுதிப்பின், திருமாவின் பெயரை யதற்களித்துமெனத் தீர்மானித்துக்கொண்டு வீட்டையடைந்தனர். சின்னாட் சென்ற பின்னர் அவ்விரு சகோதரிகளுங் கருப்பவதிகளாய் முறையே ஒவ்வொரு ஆண்மகவைப் பெற்றனர். அப்பிள்ளைகள் ஒருவர்க்கொருவர் ஒருநாளின் வித்தியாசத்தாலேயே மூத்தோரினையோ ரெனப்பட்டனர். அவ்விரு சிறுர்க்கும் தந்தை தமது மரபின்படி விசாகன் சரவணன் என நாமகரணஞ் செய்ய யத்தனிக்கையில், அவர் மனைவியர் திருப்பதிமலையைக்கண்டு தங்களுட் டீர்மானித்த வகையை வெளியிட, ஐயர

வர்கட் கிணங்கித் தாம் விரும்பிய நாமங்களுடன் பெருமா
ளென்பதைப் புணர்த்தினர். அதனால் விசாகப்பெருமானையர்
சரவணப்பெருமானையரென வழைக்கப்பட்டனர்.

“இச்சகோதரர்களிருவரும் மிக்க ஒற்றுமை யுடையரா
ய்த் தமது தந்தையாரிடம் பல நூல்களைக் கற்று, பின்னர்ச்
சென்னை நகரை யடைந்து சஞ்சீவிராயன்பேட்டையில் வா
ழ்ந்திருந்த இலக்கணக்கடலாகிய இராமாநுஜ கவிராயரிடம்
நன்னூன் முதலிய பன்னூல்களும் பயின்று கற்றோர் மதிக்
கத்தக்க வித்துவசிகாமணிக ளாயினர்.”

இவ்விருவருள் விசாகப்பெருமானையர் நெடுங்காலம்
சென்னை யூனிவர்ஸிட்டி யென்னும் சகல சாஸ்திர கல்விச்
சாலையில் தமிழ்த்தலைமைப் புலமை நடாத்தினர். சரவணப்
பெருமானையர் சிலகாலம் நூல்கள் செய்துகொண்டும் மாண
வர்க்குப்பாடஞ் சொல்லிக்கொண்டு யிருந்து இளமையிலே
யே காலஞ்சென்றனர். பல வேதாந்த நூல்கள் செய்தவரும்
சிலநூல்களுக்கு விருத்தியுரை செய்தவருமாகிய ஈசூர் சச்சி
தானந்த பிள்ளையென்பவர் இவரிடத்துத் தமிழ் கற்றவரு
ளொருவர். நன்னூற்கு முதலிற் காண்டிகையுரை செய்தவர்
விசாகப்பெருமானையர் என்பதும் ஞாபகத்தில் வைக்கத்தக்
கது. இது வெளிப்பட்ட பின்னர்த்தான் இவராசிரியர் இரா
மாநுஜ கவிராயர் இராமாநுஜ காண்டிகை யெனப்படும் விரு
த்தியுரை யொன்று செய்து கி. பி. 1847-ல் வெளிப்படுத்தி
னர்போலும். ஆறுமுகநாவலர் காண்டிகையும் பின்னர் வெ
ளிப்பட்டதுவே.

தமிழ்ப்பண்டிதர் இரத்தினவேலுமுதலியாரவர்கள் பதி
ப்பு அகப்படுத லருமையாய் விட்டபடியாலும், மதுரைத்
தமிழ்ச் சங்கப்பதிப்பு கருநாடக பொழுங்கை யறுஸரித்தி
ருப்பதால் தற்காலமாணவர்க்குப் பெரும்பயன் செய்யாமை
யானும் இப்பதிப்பு வெளிப்படுத்தலாயிற்று.

யாப்பிலக்கண உதாரணச் செய்யுள் முதற்குறிப்பு.

சீர்கள்.

ஓரகைச்சீர்.

மலர்மிசையேகி
கற்றதனாலாய்

ஈரகைச்சீர்.

வேதப்பொருளாய்

மூவகைச்சீர்.

ஆனந்தக்கூத்த
மண்ணீரனால்

நாலகைச்சீர்.

அள்ளற்பள்ளத்

தலைகள்.

தேனார்கஞ்சச்

பெரிய வர்தந்நோய்

மண்ணீரனால்

அஞ்சம்போனடை

தொடைகள்.

எதுகைத்தொடை.

துகடர்பெருஞ்

சொற்போர்புரிவ

பொன்னினன்ன

வானின்றலக

ஆவாலென்றே

தக்கார்தகவில

மோனைத்தொடை.

கற்றுளகல்வியுந்

அடல்வேண்டுமைந்

எதுகைமோனையின் றிவரும்
பாட்டு.

பூத்தவேங்கை

வெண்பா.

குறள்வெண்பா.

உடையார்முன்

கண்ணுதல்காட்சி

நேசைவெண்பா.

கூற்றங்குமைத்த

ஏற்றான்புள்ளார்ந்

இன்னிசைவெண்பா.

துகடர்பெருஞ்

கடற்குட்டம்போழ்

மழையின்றிமாநில

காதன்மகளிர்

அங்கண்விசம்பி

சிந்தியல்வெண்பா.

அறிந்தானையேத்தி

போற்றமின்போற்று

பஹோடைவெண்பா.

வைபகமெல்லாங்

வெண்பாவினம்.

தறள் வெண்சேந்நுறை.

ஆர்கலியலகத்து

தறட்டாழிசை.

நண்ணுவார்வினை

அறுவர்க்கறுவரை

வண்டார்பூங்கோ

வேண்டாழிசை.

நண்பிசென்றுதீய

அம்பேருண்கண்

வேண்டுறை.

படர்தருவெவ்வினை

சூற்றிருக்குமடலா

வேளிவிருத்தம்.

அங்கட்கமலத்தலர்

ஆவாவென்றேயஞ்

அகவற்பா.

நேரிசையாசிரியப்பா.

பெருத்துறைபுகுத்து

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

நீரின்றண்மையுந்

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

வேரல்வேலிவேர்

அடிமறிமண்டிலவாசிரியப்பா.

திர்த்தமென்பது

அகவற்பாவினம்.

ஆசிரியத்தாழிசை.

சத்தமுமாகியச்

கன்றுகுணிலாக்

ஆசிரியத்துறை.

கரைபொருகானியா

இரங்குருயின்முழ

ஆசிரியவிருத்தம்.

விடஞ்சூழரவினிடை

கோமுனிவருக்கு

அருவருக்குமுலக

வளங்குலாவரு

கைத்தலத்தழற்க

கலிப்பா.

வண்ணக வோத்தாழிசை.

தொல்லுலகம்பசெடிகை

அம்போதரங்கவோத்தாழிசை.

மேற்கூறியகவியில் அராகமொழித்துக்காண்க.

நேரிசை யோத்தாழிசை.

மேற்கூறிய கவியில் அராகத்தையும் அம்போதரங்கத்தையுமொழித்துக்காண்க.

வேணாதலிப்பா.

சேல்செய்தமதர்வேற்

கலிவேண்பா.

சுடர்த்தொடஇ

நாவுகோச்சகக்கலிப்பா.
அஞ்சம்போனடை
தரவிணைக்கோச்சகக்கலிப்பா.
வடிவுடைநெடுமுடி
சிஹழிசைக் கோச்சகக்
கலிப்பா.
பருஉத்தடக்கைமத
பஹழிசைக் கோச்சகக்
கலிப்பா.
தண்மதியோர்முகத்
மயங்கிசைக் கோச்சகக்
கலிப்பா.
மணிகிளர்நெடுமுடி

கலிப்பாவினம்.

கலித்தாழிசை.
இருகூற்றுருவத்திருந்
பூண்டபறையறையப்
செல்லார்பொழிற்றில்லை
கலித்துறை.
யானுந்தோழியுமாயமு
கலிவிருத்தம்.
வேய்தலைநீடிய
கட்டளைக்கலிப்பா.
சொல்லினீரிவ
கட்டளைக்கலித்துறை.
சிலைமலிவாணுத

வஞ்சிப்பா.

குறளடிவஞ்சிப்பா.
பூந்தாமரைப்போத

சிந்தடிவஞ்சிப்பா.
எறிவெண்டிரைக்கட

வஞ்சியினம்.

வஞ்சித்தாழிசை.
பினியென்றுபெயராமே
வஞ்சித்துறை.
பேரறிவன்னான்
வஞ்சிவிருத்தம்.
சாந்தனோதியதாழ்

மருட்பா.

புறநிலைவாழ்த்து.
தென்றலிடைபோழ்ந்த
கைக்கிளை.
திருதுதல்வோர்வரும்
வாயுறைவாழ்த்து.
பலமுறையோம்பப்
செவியறிவுறுஉ.
பல்யானைமன்னர்

நூற்பா.

எழுத்தெனப்படுவ

கூண்.

உதுக்கான், சுரந்தானு
அவற்றுள், அஇஉஎ.

கடவுள்துணை,

யாப்பிலக்கணம்.

யாப்பு.

1. யாப்பென்பது யாது ?

மேற் சொல்லிலக்கணத்திற் கூறிய பல சொற்களாலும் பொருட்கு இடனாகக் கற்றுவல்ல புலவரால் அணிபெறப் பாடப்படுவதாம்.

யாப்பு, பாட்டு, தூக்கு, தொடர்பு, செய்யுள் என்பன ஒருபொருட் சொற்கள்.

2. அஃது எத்தனை வகைப்படும்?

பாவும் பாவினமுமென இருவகைப்படும்.

3. இவ்விரண்டிற்கும் உறுப்பாய் வருவன யாவை ?

எழுத்து - அசை - சீர் - தளை - அடி - தொடை என்பனவும் ஆறும் அவற்றிற்கு உறுப்பாம்.

1. எழுத்து.

4. எழுத்துக்களென்பன யாவை ?

மேல் எழுத்திலக்கணத்திற் கூறிய முதல் சார்பென்னும் இருவகை யெழுத்துக்களுமாம்.

செய்யுளடிக்கு எழுத்தெண்ணுங்கால் மெய்கள் எண்ணப்படாவாம்.

தனைசிதைய வருமிடத்துக் குற்றியலிகரமும் குற்றிய
லிகரமும் அளபெடையும் தள்ளுண்டுபோம்.

2. அசை.

5. அசையென்பது யாது ?

எழுத்துக்களால் ஆக்கப்பட்டுச்சீர்க்கு உறுப்பாய் வரு
வதாம்.

6. அவ்வசை எத்தனை வகைப்படும்?

நேரசையும் நிரையசையுமென இருவகைப்படும்.

(1). நேரசை.

7. நேரசைகளென்பன யாவை ?

குறிலேனும் நெடிலேனும் தனித்துவரினும், அல்லது
ஒற்றடித்துவரினும் நேரசைகளாம்.

உதாரணம். ஆழி.

இம்மொழியில், நெடிலுங் குறிலுந் தனித்து நேரசை
யாயின.

சொல்வான்.

இம்மொழியில், குறிலும் நெடிலும் ஒற்றடித்து நேர
சையாயின.

அஅவன் என்பதுபோல விட்டிசைத்தவழி யல்லது
தனிக்குறில் மொழிக்கு முதலில் நேரசை யாகாது.

(2). நிரையசை.

8. நிரையசைக ளென்பன யாவை ?

குறிலினையேனும் குறியெனெடிலேனும் தனித்துவரினும்,
அல்லது ஒற்றடித்துவரினும் நிரையசைகளாம்.

உ-ம். அணி - அணில்; குரா - குரால் எனவரும்.

3. சீர்.

9. சீரென்பது யாது?

அவ்வசை சிறுபான்மை தனித்தும் பெரும்பாலும் இரண்டு முதலியவாகத் தொடர்ந்தும் வருவதாம்.

10. அச் சீர் எத்தனை வகைப்படும்?

ஓரசைச்சீரும் ஈரசைச்சீரும் மூவசைச் சீரும் நாலசைச் சீரும் என நான்கு வகைப்படும்.

(1). ஓரசைச்சீர்.

11. ஓரசைச்சீர்களென்பன யாவை?

தனித்துவரும் நேரசையும் நிரையசையுமாகிய இரண்டு மாம்.

இவற்றிற்கு உதாரண வாய்பாடு:

நேர் - நாள். நிரை - மலர்.

இவை பெரும்பாலும் வெண்பாவின் ஈற்றிலுஞ் சிறு பான்மை ஒழிந்தவற்றுள்ளும் வரும்.

உ-ம். “மலர்மிசை யேகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார்.”

(1)

“கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவ
னற்ற டொழாஅ ரெனின்.”

(2)

இக்குறள் வெண்பாக்களின் இறுதியில், வார் - நாள்,
ரெனின் - மலர் என ஓரசைச் சீரிரண்டும் வந்தன காண்க.

(2). ஈரசைச்சீர்.

12. ஈரசைச்சீர்களென்பன யாவை?

நேர்நேர் - நிரைநேர் - நிரைநிரை - நேர்நிரை என இரண்டசை கூடிவருதலாலாகிய சீர் நான்குமாம்.

இவற்றிற்கு உதாரண வாய்பாடு :

நேர்நேர் - தேமா. நிரைநேர் - புளிமா.

நிரைநிரை - கருவிளம். நேர்நிரை - கூவிளம்.

இவை அகவற்கே உரியவாய் இயற்சீரெனவும், அகவற் சீரெனவும் பெயர் பெறும்.

உ-ம். “வேதப் பொருளாய் விளங்கிய சங்கரன்

பாதத் துணைமனம் பற்றுவோர்

போதத் தொளிர்நலம் பொருந்திவாழ் குவரே.” (3)

இவ்வகவலுள், வேதப்-தேமா, பொருளாய் - புளிமா, விளங்கிய - கருவிளம், சங்கரன் - கூவிளம் என ஈரசைச்சீர் நான்கும் வந்தன காண்க. பிறவும் அன்ன.

(3). மூவசைச்சீர்.

13. மூவசைச்சீர்க் ளென்பன யாவை ?

மேற்சொல்லப்பட்ட நேர்நேர் முதலிய நான்கின் இறுதியிலும் நேரசையும் நிரையசையுந் தனித்தனி கூடிவருதலாலாகிய எட்டுச்சீர்களுமாம்.

இவற்றிற்கு உதாரண வாய்பாடு :

நேர்நேர்நேர் - தேமாங்காய்.

நிரைநேர்நேர் - புளிமாங்காய்.

நிரைநிரைநேர் - கருவிளங்காய்.

நேர்நிரைநேர் - கூவிளங்காய்.

நேர்நேர்நிரை - தேமாங்கனி.

நிரைநேர்நிரை - புளிமாங்கனி.

நிரைநிரைநிரை - கருவிளங்கனி.

நேர்நிரைநிரை - கூவிளங்கனி.

இவ்வெட்டும் உரிச்சீரெனவும், இவற்றுட் காய்ச்சீர் நான்கும் வெண்பாவிற்கு உரியவாய் வெண்சீரெனவும், கனிச்சீர்நான்கும் வஞ்சிப்பாவிற்கு உரியவாய் வஞ்சிச்சீரெனவும் பெயர் பெறும்.

உ-ம். “ஆனந்தக் கூத்த னடிக்கன்பு செய்மனனே

யீனந் தனையொழிவா யின்று.” (4)

இக்குறள் வெண்பாவினுள், ஆனந்தக் - தேமாங்காய், கூத்த - தேமா, னடிக்கன்பு - புளிமாங்காய், செய்மனனே - கூவிளங்காய், யீனந் - தேமா, தனையொழிவா - கருவிளங்காய், யின்று - காசு எனக் காய்ச்சீர் நான்கும் வந்தன காண்க.

“மண் ணீரனல் வளிவாறெடு

வெண்ணீர்மதி வெங்கதிருயி

ரெண்ணீடுரு வியைபசுபதி

நாளும்

என்மன மிடங்கொண் டெறதலால்

வன்மனக் கொடியர்சொற் கிலையங் குதலே.” (5)

இவ்வஞ்சிப்பாவினுள், மண்ணீரனல் - தேமாங்கனி, வளிவாறெடு - புளிமாங்கனி, வெண்ணீர்மதி - தேமாங்கனி, வெங்கதிருயி - கூவிளங்கனி, ரெண்ணீடுரு - தேமாங்கனி, வியைபசுபதி - கருவிளங்கனி எனக் கனிச்சீர் நான்கும் வந்தன காண்க.

(4). நாலசைச்சீர்.

14. நாலசைச்சீர்க ளென்பன யாவை ?

அம் மூவசைச்சீர் எட்டன் இறுதியிலும் நேரசையும் நிரையசையுந் தனித்தனி யடுத்து வருதலாலாகிய சீர் பதினாறுமாம்.

இவற்றிற்கு உதாரண வாய்பாடு:

தேமாந்தண்பூ, புளிமாந்தண்பூ.

கருவிளந்தண்பூ, கூவிளந்தண்பூ.

தேமாநயம்பூ, புளிமாநயம்பூ.

கருவிளநயம்பூ, கூவிளநயம்பூ.

தேமாந்தண்ணிழல், கூவிளந்தண்ணிழல்.

கருவிளந்தண்ணிழல், கூவிளந்தண்ணிழல்.

தேமாநயநிழல், புளிமாநயநிழல்.

கருவிளநயநிழல், கூவிளநயநிழல்.

இவை வெண்பாவினுள் வருவனவல்ல.

கலியினுள்ளும் அகவலுள்ளும் பெரும்பாலும் குற்றிய
லாகரம் வந்த விடத்தன்றி வாரா.

வஞ்சிப்பாவினுட் பெரும்பாலும் வரவும் ஓரடியுள் இர
ண்டு நாலசைச்சீர் கண்ணுற்று நிற்கவும் பெறும்.

உ-ம், “அன்னற்பள்ளத் தகன்சோனாட்டு

வேங்கைவாயின் வியன்குன்றாரன்.”

(6)

இவ் வஞ்சியடியில் இரண்டு நாலசைச்சீர் வந்தன கா
ண்க.

4. தளை.

15. தளையென்பது யாது?

நின்றசீரின் ஈற்றசையோடு வருஞ்சீரின் முதலசை ஒன்
றியேனும் ஒன்றாதேனுங் கூடிநிற்பதாம்.

நேர்முன் நேரும், நிரைமுன் நிரையும் வருதல் ஒன்றி
வருதலாம்.

.. அவ்வாறன்றி நேர்முன் நிரையும், நிரைமுன் நேரும்
வருதல் ஒன்றாது வருதலாம்.

16. அத்தனை எத்தனை வகைப்படும்?

நேரொன் றுசிரியத்தனை - நிரையொன் றுசிரியத்தனை - வெண்சீர் வெண்டனை - இயற்சீர் வெண்டனை - ஒன்றிய வஞ்சித்தனை - ஒன்று வஞ்சித்தனை - கலித்தனை என எழுவகைப்படும்.

17. அவை யெவ்வாறு வருவனவாம்?

(1). நேரொன் றுசிரியத்தனை.

மாமுன் நேர்வருவது. நாளமுன் நேர்வருவதும் அது.

(2). நிரையொன் றுசிரியத்தனை.

விளமுன் நிரைவருவது. மலர்முன் நிரைவருவதும் அது.

(3). வெண்சீர் வெண்டனை.

காய்முன் நேர் வருவது. பூமுன் நேர்வருவதும் அது.

(4). இயற்சீர் வெண்டனை.

மாமுன் நிரையும் விளமுன் நேரும் வருவன. நாளமுன் நிரைவருவதும் மலர்முன் நேர் வருவதும் அது.

(5). ஒன்றிய வஞ்சித்தனை.

கனிமுன் நிரை வருவது. நிழல் முன் நிரைவருவதும் அது.

(6). ஒன்று வஞ்சித்தனை.

கனிமுன் நேர்வருவது. நிழல் முன் நேர்வருவதும் அது.

(7). கலித்தனை.

காய்முன் நிரைவருவது. பூ முன் நிரை வருவதும் அது.

உ-ம். “நேனார் கஞ்சச் செம்ம லாதி
வானோர் மாதர் மங்கலம் னைத்திடை

வலியோடு நீலைபெற மலிபெருங் கருணையி
னலைதரு மிருள்விட மணிமிடற் றிருத்துந்
தில்லையுட் சிவபிரான் றிருவடி
யொல்லையிற் பரசுநர்க் குயர்கதி யெளிதே.”

(7)

இவ்வகவலுள், தேனார் + கஞ் என மாமுன் நேர் வரு
தலால் இது நேரொன் ருசிரியத்தனையாம். மங்கலங் + களத்
என விளமுன் நிரை வருதலால் இது நிரையொன் ருசிரியத்த
னையாம்.

“பெரியவர்தந் நோய்போற் பிறர்நோய்கண் டள்ள
மெரியி னிழுதாவ ரென்க - தெரியிழாய்
மண்டு பினியால் வருந்து பிறவுறுப்பைக்
கண்டு கலுழமுே கண்.”

(8)

இந் நேரிசைவெண்பாவினுள், பெரியவர்தந் + நோய்
எனக் காய் முன் நேர் வருதலால் இதுவெண்சீர் வெண்டளையாம்.
நோய்போற் + பிறர் என மா முன் நிரை வருதலால்
இது இயற்சீர் வெண்டளையாம். பிறவும் அன்ன.

“மண்ணீரனல் வளிவாடுமெ
வெண்ணீர் மதி.....”

(5)

என்னும் வஞ்சிப்பாவினுள், மண்ணீரனல் + வளி எனக்
கனிமுன் நிரை வருதலால் இது ஒன்றிய வஞ்சித்தனையாம்.
வளிவாடுமெ + வெண் எனக் கனிமுன் நேர் வருதலால்
இது ஒன்று வஞ்சித்தனையாம். பிறவும் அன்ன.

“அஞ்சம்போ னடையுமையா கைங்ளிப்பச் சுரர்பரவ
கெஞ்சஞ்சேர் தருமன்பி னெறிமுனிவர் கரங்குவிப்ப
விஞ்சஞ்சீர்த் தனித்தில்லை வியன்போதுவி னடமாடுங்
கஞ்சந்தாழ் திருவடிகள் கருதிமட னெழிநெஞ்சே.”

(9)

என்னும் இக்கொச்சகக் கலிப்பாவினுள், அஞ்சம்போ +
னடை எனக் கனிமுன் நிரை வருதலால் இது கலித்தனையாம்.
பிறவும் அன்ன.

5. அடி.

18. அடியென்பது யாது ?

மேற்சொல்லப்பட்ட தளைகள் ஒன்றும் பலவும் அடுத்தவருவதாம்.

19. அவ்வடி எத்தனை வகைப்படும் ?

குறளடி, சிந்தடி அளவடி, நெடிலடி, கழிநெடிலடி என ஐந்துவகைப்படும்.

20. அவ்வடி எத்தனை வகைப்படும் ?

(1). குறளடி இருசீரான்வருவது. (2). சிந்தடி முச்சீரான்வருவது. (3). அளவடி அல்லது நேரடி நாற்சீரான் வருவது. (4). நெடிலடி ஐஞ்சீரான் வருவது. (5). கழிநெடிலடி ஐந்தின்மேற்பட்ட சீரான் வருவனவெல்லாம். இவற்றிற்கு இலக்கியம் பின் பாவும் இனமுங் கூறும் வழிக் காண்க.

6. தொடை.

21. தொடையென்பது யாது ?

பல அடிகளிலேனும் பல சீர்களிலேனும் எழுத்துக்கள் ஒன்றி வருவதாம்.

22. அத்தொடை எத்தனை வகைப்படும் ?

எதுகைத் தொடையும் மோனைத் தொடையுமென இரு வகைப்படும்.

(1). எதுகைத்தொடை.

23. எதுகைத் தொடையென்பது யாது ?

அடிதோறும் முதலெழுத்து அளவொத்து நிற்ப இரண்டாமெழுத்து ஒன்றிவருவது எதுகைத் தொடையாம்.

உ-ம், “துகடர் பெருஞ்செல்வந் தோன்றியக்காற் றொட்டிப்
பகடு நடத்தகூழ் பல்லாரோ மண்க
வகடுற யார்மாட்டு நில்லாது செல்வஞ்
சகடக்காற் போல வரும்.”

(10)

இவ்வின்னிசை வெண்பாவினுள் இரண்டாமெழுத்தொ
ன்றி வருதல் காண்க. அன்றியும்,

“சொற்போர் புரிவர் நான்மறையா
றங்கமுணர்ந்த தொழுகுலத்தோ
விற்போர் புரிவர் நெடியசிலை
யிராம னனைய விறல்வேந்தர்
பொற்போர் புரிவர் பிறர்பொருளுந்
சுமபோற் பேணிப் புரிவணிகர்
கெற்போற் பரிவ ரங்ககரில்
வேனாண் குலத்து நெறியினரே.”

(11)

என முன்றாமெழுத்து முதலியன ஒத்து வருதலுங்
கொள்க. ஒரே விடத்து ஓரடிபுள்ளுஞ் சீர்களின் இரண்டா
மெழுத்து ஒன்றி.

“பென்னி னன்ன பொறிசுணங் கேந்தி,”

(12)

என வருதலும் உண்டு.

சிறுபான்மை வருக்கவெழுத்தும், நெட்டெழுத்தும்;
இனவெழுத்தும், பிறவும் எதுகையாக வரப்பெறும்.

உ-ம், “வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற்
றானமிழ்த் மென்றுணரற் பாற்று.”

(13)

இது வருக்கவெதுகை.

“ஆவா வென்றே யஞ்சின ராழந்தா ரொருசாரார்
கூவென்றே கூவிளி கொண்டா ரொருசாரார்.”

(14)

இது நெடிலேதுகை.

“நக்கார் தகலில ரென்ப தவரவ
ரெச்சத்தாற் காணப் படும்.”

(15)

இது வல்லினவேதுகை.

(2). மோனைத்தொடை.

24. மோனைத்தொடை யென்பது யாது ?

முதற்சீரின் முதலெழுத்தோடு பின்வருஞ் சீர்களில்
ஒன்றனுள்ளேனும் பலவற்றினுள்ளேனு முதலெழுத்து
ஒன்றிவருவது மோனைத்தொடைபாம்.

உ-ம். “கற்றள கல்வியுந் திருவு மாற்றலுந்
தற்றெறு மறலியைத் தடுப்ப வல்லவா
முற்றொருங் குணர்பசு பதியை முன்னுறு
தற்றநா னொழித்திடு முணர்வி லிக்கரோ:”

(16)

இச்செய்யுளின் முதலடியில் ககரமும், இரண்டாமடி-
யில் தகரமும், மூன்றாமடியில் முகரமும், நாலாமடியில்
உகரமும் மோனையாகவந்தன. அன்றியும்,

அ-ஆ-ஐ-ஒள.

என்னும் இந்நான்கும் ஒன்றற்கொன்று மோனையாம்.

இ-ஈ-ஏ-ஏ.

என்னும் இந்நான்கும் ஒன்றற்கொன்று மோனையாம்.

உ-உள-ஒ-ஒ.

என்னும் இந்நான்கும் என்றற்கொன்று மோனையாம்.

ஞ-ந வும், ச-த வும், ம-வ வும்

ஒன்றற்கொன்று மோனையாம்.

உ-ம். “அடல்வேண்டு மைந்தின் புலத்தை விடல்வேண்டும்
வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு.”

(17)

இதன் முதலடியில் அகரத்திற்கு ஐகாரம் மோனையாயிற்று. மோனை அனு என்பன ஒருபொருட் சொற்கள்.

25. எதுகை மோனையின்றி வரும் பாட்டுகளும் உளவோ ?

அவ்வாறு வரும் பாட்டுகளுள் சிலவுளவாம்.

உ-ம். “பூத்தவேங்கை வியன்சினே யேறி

மயிலின மகவு நாட

னன்னுதற் கொடிச்சி மனத்தகத் தோனே.”

(19)

என வரும்.

பா.

26. பா என்பது யாது ?

இரண்டு முதலிய அடிகளால் ஆக்கப்பட்டு வெண்பா முதலிய பெயர்பெற்று வருவதாம்:

27. அப்பாவானது எத்தனை வகைப்படும் ?

வெண்பாவும் அகவற்பாவும் கலிப்பாவும் வஞ்சிப்பாவும் ஆகிய நான்குனாடு, மருட்பா நூற்பா என்னும் இரண்டுங்கூடி அறுவகைப்படும்.

இவற்றுள் முன் நான்குமே சிறப்புடையவாம்.

பாவினம்.

28. அந்நான்கு பாவிற்கும் வரும் இனங்கள் யாவை ?

தாழிசை துறை விருத்தமென ஒவ்வொன்றற்கும் மும் மூன்றும்.

வெண்பா.

29. வெண்பாவிற்கு இலக்கணமென்னை ?

ஈற்றடி மூச்சீரடியாகவும், ஏனையடி நாற்சீரடியாகவும் பெற்று, காய்ச்சீரும் அகவற்சீரும் வெண்சீர் வெண்டனையும் இயற்சீர் வெண்டனையுங்கொண்டு, மற்றைச் சீருந் தனையும் பெறுது, காசு-பிறப்பு-நாள்-மலர் என்னும் வாய்பாட்டான் முடிவது பொதுவிலக்கணமாம்.

30. அவ்வெண்பா எத்தனைவகைப்படும் ?

குறள் வெண்பா-நேரிசைவெண்பா - இன்னிசைவெண்பா-சுந்தியல்வெண்பா-பஹ்ருடை வெண்பா என ஐந்து வகைப்படும்.

1. குறள்வெண்பா.

31. குறள்வெண்பா எவ்வாறு வரும் ?

இரண்டடியாய் ஒருவிகற்பத்தாலேனும் இருவிகற்பத்தாலேனும் வரும்.

(1). ஒருவிகற்பக்குறள் வெண்பா.

உ-ம். “உடையார்முன் னில்லார்போ லேக்கற்றுங் கற்றார்
கடையரே கல்லா தவர்” (19)

இது ஒரு விகற்பக் குறள்வெண்பா. மலரென முடிந்தது.

(2). இருவிகற்பக்குறள்வெண்பா.

உ-ம். “கண்ணுதல் காட்சி கிடைத்த விழிக்கில்லை
வெல்கூற்றின் ரோற்றங் கொளல்.” (20)

இது இருவிகற்பக்குறள் வெண்பா.

2. நேரிசைவெண்பா.

32. நேரிசைவெண்பா எவ்வாறு வரும் ?

நான்கடியாய் இரண்டாமடி யிறுதிச்சீர் தனிச்சொல்லாய்வர, அடிமுழுதும் ரெதுகையாகவேனும் முன்னிர

ண்டும் ஒரு துகையும்தின்னிரண்டும் மற்றோரெதுகையுமாக வேணும் வரும்.

(1). ஒருவிகற்ப நேரிசைவெண்பா.

உ-ம். “கூற்றங் குமைத்த குரைகழற்காற் கும்பிட்டுத்
தோற்றந் துடைத்தேந் துடைத்தேமாற் - சீற்றஞ்செய்
யேற்றினான் நிலை யிடத்தினு னென்னினியாம்
போற்றினு னல்கும் பொருள்.” (21)

இது ஒரு விகற்ப நேரிசைவெண்பா.

(2). இருவிகற்ப நேரிசைவெண்பா.

“ஏற்றன்புள் ளூர்ந்தா னெயிலெரித்தான் மார்பிடந்தா
னீற்றா னிழன்மணி வண்ணத்தான் - கூற்றொருபான்
மங்கையான் பூமகளான் வாரசடையா னீண்முடியான்
கங்கையா னீன்கழலான் காப்பு.” (22)

இது இருவிகற்ப நேரிசைவெண்பா. காசு என்னும்
வாய்பாட்டான் முடிந்தது.

3. இன்னிசை வெண்பா.

33. இன்னிசைவெண்பா எவ்வாறு வரும்?

ஒரு விகற்பத்தாலேனும் பல விகற்பத்தாலேனும் நான்
கடியாய்த் தனிச் சொல்லின்றி வரும்.

(1). ஒரு விகற்ப இன்னிசை வெண்பா.

“துகடர் பெருஞ்செல்வந் தோன்றியக்காற் றெட்டுப்
பகடு நடந்தகூழ் பல்லாரோடு ண்க
வகடுற யார்மாட்டு நல்லாது செல்வஞ்
சகடக்காற் போல வரும்.” (10)

இது தனிச்சொல்லின்றி ஒரு விகற்பத்தான் வந்த
இன்னிசை வெண்பா.

(2) பலவிகற்ப இன்னிசை வெண்பா,

“கடற்குட்டம் போழ்வர் கலவர் படைக்குட்டம்
பாய்மா வுடையா னுடைக்கிற்குந் தோமி
றவக்குட்டந் தன்னுடையா னீந்து மவைக்குட்டந்
கற்றான் கடந்து விடும்.” (23)

இது தனிச்சொல்லின்றிப் பல விகற்பத்தான் வந்த
இன்னிசை வெண்பா, அன்றியும்,

“மழையின்றி மாநிலத்தார்க் கில்லை - மழையுந்
தவமிலா ரில்வழி யில்லைத் - தவமு
மரசிய வில்வழி யில்லை - யரசனு
யில்வாழ்வா ரில்வழி யில்.” (24)

என அடிதோறுந் தனிச்சொற் பெற்று வருவதும்,

“காதன் மகளிர் கலக்கக் கலக்குண்டு
பேதுற்றார் நெஞ்சும் பிழைத்தகன்றார் நன்னெஞ்சும்
போதம் படரும் புலியூரே - தாதுண்டு
வண்டுறக்கு நீள்சடையோன் வைப்பு.” (25)

என மூன்றாமடியிறுதி தனிச்சொற் பெற்றுவருவதும்,

“அங்கண் விசும்பி கைனிலாப் பாரிக்குந்
திங்களுஞ் சான்றோரு மொப்பர்மற் - நிங்கண்
மறுவாற்றஞ் சான்றோரஃ தாற்றார் தெருமந்து
தேய்வ ரொருமா சுறின்.” (26)

என இரண்டாமடி யிறுதி தனிச்சொற் பெற்று மூன்று
விகற்பத்தான் வருவதும், பிறவாறு நேரிசை வெண்பாவிற்
சிழிது வேறுபட்டு வருவனவும் இன்னிசை வெண்பாவாம்.

4. சிந்தியல் வெண்பா.

34. சிந்தியல்வெண்பா எவ்வாறு வரும்?

மூன்றடியாய் நேரிசைவெண்பாவைப்போல வருவது
நேரிசைச்சிந்தியல் வெண்பாவென்றும், இன்னிசை வெண்

பாவைப்போல வருவது இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா வென்றும் பெயர்பெற்று வரும்.

(1). நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா.

உ-ம். “அறிந்தாணை யேத்தி யறிவாங் கறிந்து
செறிந்தார்க்குச் செவ்வனுரைப்பச் - சிறந்தார்
சிறந்தமை யாராய்ந்து கொண்டு.” (27)

இது நேரிசைச்சிந்தியல் வெண்பா.

(2). இன்னிசைச் சிந்தியல்வெண்பா.

“போற்றுமின் போற்றுமின் போற்றுமின் போற்றுமின்
கூற்றங் குமைக்க வருமுன் னமரங்கா
னேற்றகந்தான் பொற்றா ளிணை.” (23)

இது இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா.

5. பஃறொடை வெண்பா.

35. பஃறொடைவெண்பா எவ்வாறு வரும்?

நான்கடியின் மிக்க பலவடிகளைப் பெற்றுவரும்,

உ-ம். “வையக மெல்லாங் கழனி யா வையகத்துட்
செய்யகமே நாற்றிசையின் றேயங்கள் செய்யகத்துள்
வான்கரும்பே தொண்டை வளநாடு வான்கரும்பின்
சாறே யந்நாட்டிற் றலையூர்கன் சாறட்ட
கட்டியே கச்சிப் புறமெல்லாங் கட்டியுட்
டானேற்ற மான சருக்கரை மாமணியே
யானேற்றான் கச்சி யகம்.” (29)

இது ஏழடிப் பலவிகற்பப் பஃறொடை வெண்பா.

வெண்பாவினம்.

36. குறள்வெண்பாகிற்கு இனம் யாவை?

குறள்வெண் செந்துறையுங் குறட்டாழிசையும் இன
மாம்,

(1). குறள்வெண்சேந்துறை.

37. குறள்வெண் செந்துறை எவ்வாறு வரும்?

விழுமிய பொருளும் ஒழுகிய ஓசையும் உடையதாகி
எனைத்துச் சீரானும் அளவொத்த இரண்டடியாய் வரும்.

உ-ம். “ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லா

மோதலிற் சிறந்தன் றொழுக்க முடைமை.”

(30)

(2). குறட்டாழிசை.

38. குறட்டாழிசை எவ்வாறு வரும் ?

நாற்சீரின் மிக்க பல சீரான் வரும் அடி இரண்டாய்
ஈற்றடி குறைந்துவருவனவும், விழுமியபொருளும் ஒழுகிய
வோசையு மின்றிக் குறள்வெண் செந்துறையிற் சிதைந்து
வருவனவும், வேற்றுத்தனே விரவிய குறள்வெண்பாவுமென
மூன்றுவகைப் பட்டு வரும்.

உ-ம். “நண்ணு வார்வினை நைய நாடொறு நற்ற வர்க்கர சாய ஞா
கண்ணினுடையே யடைவார்ஃள் கற்றவரே.” (31) [நநற்
எனவும்,

“அறுவர்க் கறுவரைப் பெற்றுங் கவுந்தி
மறுவறு பத்தினிபோல வையிரே.”

(32)

எனவும்,

“வண்டார்பூங் கோதை வரிவளோக்கைத் திருதுதலன்
பண்டைய எல்லள் படி.”

(33)

எனவும் வரும்.

1. வெண்டாழிசை.

39. வெண்பாவினம் மூன்றனுள் வெண்டாழிசை எவ்
வாறு வரும் ?

மூன்றடியாய் முதலிரண்டடியும் நாத்சீராயும் ஈற்றடி யொன்றும் வெண்பாவைப்போல மூச்சீராயும் முடிவுபெற்று வேற்றுத்தளை விரவி வருவனவும், சிந்தியல்வெண்பா ஒரு பொருள்மேல் மூன்றடுக்கி வருவனவுமென இருவகைப் பட்டு வரும்.

உ-ம். “நண்பி தென்று தீய சொல்லார்
முன்பு நின்று முனிவு செய்யா
ரன்பு வேண்டு பவர்.”

(3)

இது மூன்றடியால் வந்த வெண்டாழிசை.

“ஆம்பேருண் கண்ணார்க்கழிந்த மடநெஞ்சே
கொம்பே றுடையான் கழலிறைஞ்சா தென்கொவியாம்
வம்பே யிறந்து விடல்.

லானேருண் கண்ணார்க் கழிந்த மட நெஞ்சே
நீணாகம் பூண்டான் கழலிறைஞ்சா தென்கொவியாம்
வீணே யிறந்து விடல்.

கோளாருண் கண்ணார்க் கழிந்த மடநெஞ்சே
யாளாக வாண்டான் கழலிறைஞ்சா தென்கொவியாம்
வாளா விறந்து விடல்.”

(35)

இது சிந்தியல்வெண்பா ஒருபொருள்மேல் மூன்றடுக்கி வந்த வெள்ளைத்தாழிசை.

2. வெண்டுறை.

40. வெண்டுறை எவ்வாறு வரும்?

மூன்றடிமுதல் ஏழடி யீறாகப் பின்பு நின்ற சிலவடி களிற் சிலசீர் குறைந்துவரும். இவற்றுள் எல்லா அடியும் ஓ ரோசையாய் வருவனவன்றியு முன்பிற்சில அடிக ளோரோ சையாயும் பின்பிற் சிலவடிகள் மற்றோரோசையாயும் வரு தலுமுண்டு.

உம். “படர்தருவெவ் வினைத்தொடர்பாற் பவத்தொடர்பப்
பவத்தொடர்பாற் படரா நிற்கும்
விடலரும்வெவ் வினைத்தொடர்பவ் வினைத்தொடர்புக்
கழிவுண்டோ வினையேற் கம்மா
விடர்பெரிது முடையேன்மற் றென்செய்கே னென்செய்கே
டைலரவ மரைக்கசைத்த வடிகேளோ யடிகேளோ.” (36)

இது நான்கடியாய்ப் பின் இரண்டும் இருசீர் குறைந்து
வந்த ஓரொலி வெண்டுறை.

“கூற்றிருக்கு மடலாழிக் குரிசின்முத லோரிறைஞ்சக்
கொழுந்தேன் பில்கி
யூற்றிருக்குந் தில்லைவனத் தசும்பிருக்கும் பசும்பொன்மன்றத்
தொருதா னூன்றி
வண்டிபா டச்சுடர் மகுடமா டப்பிறைத்
தண்டமா டப்புலித் தோலுமா டப்பகி
ரண்டமா டக்குலைத் தகிலமா டக்கருங்
கொண்டலோ மெருழற் கோதையோ மெக்கறைக்
கண்டனா மெந்திறங் காண்மினோ காண்மினோ.” (37)

இது ஏழுடி வேற்றொலி வெண்டுறை.

3. வெளி விருத்தம்.

41. வெளிவிருத்தம் எவ்வாறு வரும் ?

முன்றடியினாலேனும் நான்கடியினாலேனும் முற்றுப்
பெற்று அடிதோறும் இறுதியில் ஒரு சொல்லையே தனிச்
சொல்லாகக் கொண்டுவரும்.

உ-ம். “அங்கட் கமலத் தலர்கமல மேயிரு நீரேபோலுந்
வெங்கட் சுழிகை விடவரவின் மேயிரு நீரேபோலுந்
கங்கட்சுடையிருந் தில்லைவனத்துள்ளீரேநீரேபோலும்.” (38)

இது முன்றடியால் வந்த வெளிவிருத்தம்.

“ஆவா வென்றே யஞ்சின ராழ்ந்தா ரொருசாரார்
கூகுவென்றே கூவினி கொண்டா ரொருசாரார்
மாமா வென்றே மாய்ந்தனர் நீந்தா ரொருசாரா
ரேகீர் நாகீ ரென்செய்து மென்றா ரொருசாரார்.”

(39)

இது நான்கடியால் வந்த வெளிவிருத்தம்.

அ க வ ற் ப ர .

42. அகவற்பாவின் இலக்கணம் யாது ?

நாற்சீரான் வரும் அளவடியதாகியும், இயற்சீர் பயின்
றும், அயற்சீர் விரவியும், தன்தனை தழுவினும், பிறதனை மயங்
கியும், கருவிளங்கனி கூவிளங்கனி மென்னும் இருசீருங் கல
வாது மூன்று முதலிய பல அடிகளால் வருவது அகவற்பா
அனைத்திற்கும் பொதுவிலக்கணமாம்.

43. அகவற்பா எத்தனை வகைப்படும்?

நேரிசை யாசிரியப்பாவும், இணைக்குறளாசிரியப்பாவும்,
நிலைமண்டில வாசிரியப்பாவும், அடிமறிமண்டில வாசிரியப்
பாவுமென நான்குவகைப்படும்.

அகவல், ஆசிரியம் ஒருபொருட் சொற்கள்.

1. நேரிசை யாசிரியப்பா.

44. அந்நான்கனுள் நேரிசையாசிரியப்பா எவ்வாறு
வரும் ?

ஈற்றயலடி முச்சீரடியும் மற்றை அடிகளெல்லாம் நாற்
சீரடிகளுமாகப் பெற்றுவரும்.

உ-ம். “பெருந்துறை புருந்து பேரின்ப வெள்ள

மூழ்கிய புனிதன் மொழிந்தவா சகமே

வாசக மதற்கு வாச்சியந்

துசக லல்குல்வேயத் தோளிதத் தவனே.”

(40)

என வரும்.

2. இணைக்குறளாசிரியப்பா.

45. இணைக்குறளாசிரியப்பா எவ்வாறு வரும்?

ஈற்றடியும் முதலடியும் ஒத்து நடுவடிகளில் ஒன்றும் பலவும் ஒருசீரும் பலசீருங் குறைந்துவரும்.

உ-ம். “நீரின் தண்மையுந் தீயின் வெம்மையுஞ்

சாரச் சார்ந்து

தீரத் தீருஞ்

சார னுடன் கேண்மை

சாரச் சாரச் சார்ந்து

தீரத் தீரத் தீர்பொல் லாதே.”

(41)

என வரும்.

3. நிலைமண்டில வாசிரியப்பா.

46. நிலைமண்டில வாசிரியப்பா எவ்வாறு வரும்?

எல்லா அடியும் அளவொத்த நாற்சீரடிகளாகப் பெற்றுவரும்.

உ-ம். “வேரல் வேலி வேர்க்கோட் பலவின்

சார னுட செவ்வியை யாகுமதி

யாரஃ தறிந்திசி னோரே சாரற்

சிறுகோட்டுப் பெரும்பழந் தூங்கி யாங்கிவ

னாயிர்தவச் சிறிது காமமோ பெரிதே.”

(42)

என வரும்.

4. அடிமறி மண்டில வாசிரியப்பா.

47. அடிமறி மண்டில வாசிரியப்பா எவ்வாறு வரும்?

எல்லா அடியும் அளவொத்து எவ்வடியை முதனடு விறுதியாக உச்சரித்தாலும் ஓசையும் பொருளும் வழுவாது நிற்பக் கொண்டுவரும்.

உ-ம். “தீர்த்தமென்பது சிவகங் கையே
யேத்த ருந்தல மெழிற்புலி யூரே
மூர்த்தி யம்பலக் கூத்தன துருவே.”

(43)

என வரும்.

அகவற்பாவினம்.

1. ஆசிரியத்தாழிசை.

43. அகவற்பாவினம் மூன்றனுள் ஆசிரியத்தாழிசை எவ்வாறு வரும்?

எனைத்துச் சீரானுந் தம்முள் அளவொத்த மூன்றடிய தாய்த் தனித்தேனும் ஒருபொருள்மேல் மூன்றடுக்கிபேனும் வரும்.

உ-ம். “சத்தமு மாகியச் சத்தத் தாற்பெறு
மத்தமு மாகலி னனந்தன் கண்களே
யுத்தம னைந்தெழுத் துருவங் காண்பன.”

(44)

இது தனித்துவந்த ஆசிரியத்தாழிசை.

“கன்று குணிலாக் கனியுதிர்ந்த மாயவ
னின்றநம் மானுள் வருமே லவன்வாயிற்
கொன்றையந் திங்குழல் கேளாமோ தோழீ.

பாம்பு கயிறாக் கடல்கடைந்த மாயவ
னீங்குநம் மானுள் வருமே லவன்வாயி
லாம்பலந் திங்குழல் கேளாமோ தோழீ.

கொல்லையஞ் சாரந் குருந்தொசித்த மாயவ
னெல்லையந் மானுள் வருமே லவன் வாயின்
முல்லையந் திங்குழல் கேளாமோ தோழீ.”

(45)

இது ஒரு பொருள்மேல் மூன்றடுக்கிவந்த ஆசிரியத் தாழிசை.

2. ஆசிரியத்துறை.

49. ஆசிரியத்துறை எவ்வாறு வரும்?

எனைத்துச்சீரானும் வருமடி நான்குடையதாய் ஈற்றய
லடி குறைந்தேனும், முதலடியும் மூன்றாமடியும் குறைந்தே
னும் வரும். அவ்வாறு வருமிடத்து இடைமடங்கியும் மடங்
காதும் வரும்.

உ-ம். “கரைபொரு கானி யாற்றங் கல்லதரெம் முள்ளி வருவீராயி
னரையிருள் யாமத் தடுபுலியே றஞ்சி யசன்று போக
நரையரு மேறுதங் கைவே லஞ்சு தும்மை
வரைபா மங்கையர் வெளவுத லஞ்சுதும் வாரலையோ.” (46)

இது நான்கடியாய் ஈற்றயலடி குறைந்துவந்த ஆசிரியத்
துறை.

“இரங்கு குயின் முழவா வின்னிசையாழ் தேனா
வரங்க மணிபொழிலா வாடுப்போலு மிளவேணி
லரங்க மணிபொழிலா வாடுமாயின் [னில். (47)
மரங்கொன் மணந்தகன்றார் நெஞ்சமென் செய்த திளவே

இது நான்கடியதாய் இடையிடை குறைந்து இடை மட
க்காய்வந்த ஆசிரியத்துறை.

3. ஆசிரியவிருத்தம்.

50. ஆசிரியவிருத்தம் எவ்வாறு வருப?

அளவொத்த கழிநெடிலடி நான்கினால் வரும்.

(1). அறுசீர்.

உ-ம். “விடஞ்சு ழரவி னிடைதுடங்க
மினல்வாள் வீசி விரையார்வேங்
கடஞ்சுழ் நாடன் காளிங்கன்
கடிரவேல் பாடு மாதங்கி

வடஞ்சேர் கொக்கை மலேதாந்தாம்
வடிக்கண் ணீல மலர்தாந்தாம்
தடந்தோ ளிரண்டும் வேய்தாந்தா
மென்னுந் தன்கைத் தண்ணுமையே.”

(19)

இது அறுசீர்க் கழிநெடி லடியால் வந்த ஆசிரியவிருத்
தம்.

(2). எழுசீர்.

“கோமுனிவ ருக்குமரி தாய்முது மறைப்பனுவல்
கூறிய பரப்பி ரமமா
மோமெனு மெழுத்தின்வடி வாய்நட நவிற்புவி
பூரன்மகு டச்ச டிலமேன்
மாமதியி னைத்தனது கோடெனவெ டிப்பமத
மாமுகன் முகக்கை தொடவத்
தாமதிப ணிப்பகையெ னாவர நதிப்புகவொர்
தோணியென விட்ட கஜமே.”

(49)

இது எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

(3). எண்சீர்.

“அருவருக்கு முலகவாழ் வடங்க நீத்தோர்க்
கானந்தப் பெருவாழ்வா மாடல் காட்ட
மருவருக்கன் மதிவளிவான் யமானன் நீநீர்
மண்ணெனுமெண் வகையுறுப்பின் வடிவு கொண்ட
வொருவனுக்கு மொருத்திக்கு முருவொன் றாலவ்
வுருவையிஃ தெருத்தனென்கோ வொருத்தி யென்கோ
விருவருக்கு முரித்தாக வொருவ னென்றோ
ரியற்சொலில தெனின்யான்மற் றென்சொல்கேனே.”(50)

இது எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

(4). ஒன்பதின்சீர்.

“வளங்கு லாவரு மணக்க னூர்விழி
மயக்கி லேழுலை முயக்கி லேவிழு மாந்தர்கான்

களங்கு லாமுட விறத்து போயிட
 காடு சேர்முனம் வீடு சேர்வகை கேண்மினோ
 னுளங்கு நீங்கழ றழங்க வாடல்செய்
 சோதி யானணி பூதி யானுமை பாதி யான்
 விளங்கு சேவடி யுளங்கொ ளீரெமன்
 விடுத்த பாசமு மடுத்த பாசமும் விலக்குமே.” (51)
 இது ஒன்பதின்சீர்க் கழிநெடி லடி யாகிரிய விருத்தம்.

(5). ஒன்பதின் மிக்கசீர்.

“கைத்தலத் தழற்கணிச்சி வைத்திடப் புறத்தொ ருத்தி
 கட்க டைப்ப டைக்கி னோத்த திறலோரா
 முத்தலைப் படைக்கரத்தெ மத்தர்சிற்ச பைக்கு ணிற்கு
 முக்க ணக்க ருக்கொ ருத்தர் மொழியாரோ
 நித்திலத்தி னோப்பதித்த கச்சறுத் தடிக்க னந்து
 நிற்கு மற்பு தத்த னத்தி னிடையேவே
 னத்திரத்தி னோத்தொடுத்து விட்டுரெட் டயிற்க ணித்தி
 லக்க னுற்றி டச்செய் விக்கு மதுதானே.” (52)

இது ஒன்பதின் மிக்கசீர்க் கழிநெடி லடி யாகிரிய விருத்
 தம்.

கலிப்பா.

51. கலிப்பாவிற்கு இலக்கண மென்னே?

வெண்சீர்மிகப் பெற்று மாச்சீரும் விளங்கனிச்சீரும்
 பெறுது பிறசீர்களுஞ் சிறுபான்மை கலந்து கலித்தனையும்
 அயற்றனையுந் தழுவி, தரவு - தாழிசை - அராகம் - அம்போ
 தரங்கம்-தனிச்சொல்-சரிதகம் என்னும் ஆறு உறுப்பினுள்
 ஏற்பனகொண்டு காற்சீரடியால் வருவது கலிப்பா அனைத்தி
 ற்கும் பொதுவிலக்கணமாம்.

52. அக் கலிப்பா எத்தனை வகைப்படும்?

ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவும், வெண்கலிப்பாவும், கொச்சகக் கலிப்பாவுமென மூன்றுவகைப்படும்.

1. ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா.

53. ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா எத்தனை வகைப்படும்? அவை எவ்வாறு வரும்?

வண்ணக வெத்தாழிசைக் கலிப்பா - அம்போதரங்க வெத்தாழிசைக் கலிப்பா - நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா என மூன்றுவகைப்படும்.

(1). வண்ணக ஒத்தாழிசை.

அவற்றுள், வண்ணக வெத்தாழிசைக் கலிப்பா ஒரு தரவு - மூன்றுதாழிசை - அராகம் - அம்போதரங்கம் - தனிச்சொல் - சுரிதகம் என்னும் இவ்வாறுறுப்பும் ஒன்றன்பின் ஒன்றுறக் கொண்டுவரும். அராகமெனினும் வண்ணகமெனினும் ஒக்கும். அசையடியெனினும் அம்போதரங்கமெனினும் ஒக்கும்.

அராகவுறுப்பானது அளவடி முதல் எல்லா அடிகளாலும் நான்கடி முதல் எட்டடி யளவாக வரும்.

அம்போதரங்க வுறுப்பானது நாத்சீரடியாகிய ஈரடியால் இரண்டும், ஓரடியால் நான்கும், முச்சீரடியால் எட்டும், இருசீரடியாற் பதினாறுமாகவரும். சிறுபான்மை முச்சீரடி நான்கும், இருசீரடி எட்டுமாகவும் வரும்.

உ-ம். “நோல்லுலகம் படுசடினகச் சுடர்மணி விளக்கெந்தும்
பல்பொறிய படவரவு மடுபுலியும் பணிசெய்ய
வந்தரதுந் துயிமுழங்க வமரர்மலர் மழைசிந்த
விந்திரனு மலரவனுங் கரியவனு மேத்தெடுப்பச்

சூடகத் தளிர்ச்செங்கைத் துணைவிதுணைக் கண்களிப்ப
வாடகத் திருமன்றத் தனவரத நடஞ்செய்வோய்.

இது ஆறடித் தாவு.

முன்மலையுங் கொலைமடங்க லீருரியு மும்மதத்த
வன்மலையுங் கட்மலையின் முடையுடவின் வன்றோலும்
பொன்மலையின் வெண்முகிலுங் கருமுகிலும் போர்த்தென்ன
வின்மலையும் புயமலையின் புறமலைய வ்சித்தனையே.

கடநாக மெட்டிம்விடங் காளுக மோரெட்டுந்
தடநாக மவையெட்டுந் தரித்துள பூந் துகிலொன்று
முடளுக வடல்புரியுங் கொடுவரியி னுதிப்பொன்று
மடளுக வரவல்குற் கணிகலையா வசைத்தனையே.

வருநீலப் புயன்மலர மலரிதழிற் கண்ணியையு
மருநீல நுயற்களங்க மகன்றமதிக் கண்ணிபையுங்
கருநீலக் கண்ணியுமை செங்கைகரு கங்கையெனுந்
திருநீலக் கண்ணியையுஞ் செஞ்சடைமேற் செறித்தனையே.

இவை மூன்றும் நான்கடித்தாழிசை.

கறைவிடமுகவெரி கணல்விழி யொடுமிளிர்
பிறையெயி ரொடுமிடல் பெறுபக டொடுமட
வெறழ்வலி யொடுமுரு மிடியென வருமொரு
மறவிய துயிர்கொள மலர்தரு கழவினை.

இலவிதழ் மதிதுத விரதியோ டிரதம
துலைவற நடவிடு மொருவனும் வெருவர
வலைகட னெடுமுர சதிர்தர வெந்நீர் தரு
சிலைமத னனையடல் செயதுதல் விழியினை.

உலகமொ டியிர்களு முலைதர வலம்வரு
மலர்மகன் கொழுநனு மகபதி முதலிய
புலவரு மடிகளொர் புகலென முறையிட
வலைகடல் விடமுன மமுதுசெய் தருளினை.

விசையிலெம் மிறைவியும் வெருவர விசத
 வசலம் தசைதர வடல்புரி தசமுத
 நிசுசரன் மணிமுடி நெறுநெறு நெறுவென
 வசையில்பொன் மலரடி மணிவிர னிறுவினை.

இவை நான்கும் அராகம்.

அருவமு முருவமு மாகி நின்றுமவ்
 வரும முருவமு மகன்று நின்றனை.
 சொல்லொடு பொருளுடாய்த் தோன்றி நின்றுமச்
 சொல்லையும் பொருளையுந் துறந்து நின்றனை.

இவை யிரண்டும் நாற்சீரடி யம்போதரங்கம். (பேரெண்)

அந்நலம் விழைந்தவர்க் கறமு மாயினே.
 பொன்னலம் விழைந்தவர் பொருளு மாயினே.
 இன்னலம் விழைந்தவர்க் கின்பு மாயினே.
 மெய்ந்நலம் விழைந்தவர் வீடு மாயினே.

இவை நான்கும் நாற்சீர் ஓரடி யம்போதரங்கம். (அளவெண்)

முத்தொழிவின் வினைமுத னீ.
 முவர்க்கு முழுமுத னீ.
 எத்தொழிலு மிறந்தோய் நீ.
 இரவாத தொழிவினை நீ.
 இருவிசம்பின் மேயோய் நீ.
 எழின்மலரின் மிசையோய் நீ.
 அரவணையிற் றயின்றோய் நீ.
 ஆலின்கீ முடந்தோய் நீ.

இவை எட்டும் முச்சீர் ஓரடி யம்போதரங்கம். (இடைபெண்)

பெரியை நீ. சிறியை நீ. பெண்ணு நீ. ஆணு நீ.
 அரியை நீ. எளியை நீ. அறமு நீ. மறமு நீ.
 விண்ணு நீ. மண்ணு நீ. வித்து நீ. விளைவு நீ.
 பண்ணு நீ. பயனு நீ. பகையு நீ. உறவு நீ.

இவை பதினொன்றாம் இருசீர் ஓரடி யம்போதரங்கம். (சிறெறன்).

என வாங்கு.

இது தனிச்சொல்.

சுற்பனை கழன்ற நின் பொற்கழ லிறைஞ்சுதும்
வெண்மதிக் கடவுண் மீமிசைத் தவழ்தரத்
சண்முகிற் குலங்க டாழ்வுறப் படிதலிற்
செங்கா லன்னமும் வெண்மருப் பேனமும்
கீழ்மே றுருவ வாரழற் பிழம்பாய்
நின்றநின் றன்மைவைய யுணர்த்தும்
பொன்றிகழ் புலியூர் மன்றுகிழ வோனே.”

(53)

இது ஏழடி நேரிசை யாகிரியச் சுரிதகம்.

இவ்வண்ணக வெரத்தாழிசைக் கலிப்பாவினுள் தரவு முதலிய ஆறு உறுப்புங் குறைவின்றி வந்தன.

(2). அம்போதரங்க வொத்தாழிசை.

அம்போதரங்க வெரத்தாழிசைக் கலிப்பா மேற் சொல்லப்பட்ட தாழிசை முதலிய ஆறனுள் அராகமொழிந்த ஐந்து உறுப்பையுங் கொண்டவரும், இதற்குகாரணம் மேற்காட்டிய வண்ணகவெரத்தாழிசைக் கலிப்பாவினுள் அராகமொழித்துக் காண்க.

(3). நேரிசையொத்தாழிசை.

நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா தரவு முதலிய ஆறனுள் அராகம் - அம்போதரங்க மொழிந்த நான்குறுப்பையுங் கொண்டவரும், இதற்குகாரணம் மேற்காட்டிய வண்ணக வெரத்தாழிசைக் கலிப்பாவினுள் அராகத்தையும் அம்போதரங்கத்தையு மொழித்துக் காண்க.

2. வெண்கலிப்பா.

54. வெண்கலிப்பா எத்தனை வகைப்படும்? எவ்வாறு வரும்?

வெண்கலிப்பாவும் - கலிவெண்பாவுமென இருவகைப்படும்.

(1). வெண்கலிப்பா.

அவற்றுள், வெண்கலிப்பா கலித்தளை விரவி ஈற்றடி முச்சீரான் முடியும்.

உ-ம். “சேல்செய்த மதர்வேற்கட் சிலைசெய்த சுழிசைதுதன்
மால்செய்த குழற்கோதை மகிழ்செய்ய நடஞ்செய்யுந்
தருணவிளம் பிறைக்கண்ணித் தாழ்சடையெம்பெருமானின்
கருணைபொழி திருநோக்கிற் கனியாத கன்னெஞ்சம்
வாமஞ்சான் மணிக்கொங்கைக்கொசிந்தொல்குமருங்குலவர்
காமஞ்சால் கடைநோக்கிற் கரைந்துருகா நிற்குமா
லவ்வண்ண மாறிநிற்ப தகமென்ற லகமகம்விட்
டெவ்வண்ண மாறிநிற்ப தின்று.”

(54)

(2). கலிவெண்பா.

கலிவெண்பா வெண்டளை தழுவி ஈற்றடி முச்சீரான் முடியும்.

உ-ம். “சுடர்த்தொடஇ கேளாய் தெருவில்யா மாடு
மணற்சிற்றிற் காலிற்சிதையா வடர்ச்சியபொற்
கோதை பரிந்து வரிப்பந்து கொண்டோடி
நோதக்க செய்யுஞ் சிறுபட்டி மேலோர்நா
ளன்னையும் யானு மிருந்தேமா வில்லுளே
யுண்ணுநீர் வேட்டே னெனவந்தாற் கன்னை
யடர்பொற் சிரகத்தால் வாக்கிச் சுடரியூர்
யுண்ணுநீ ருட்டிவா வென்ற ளெனயானுந்
தன்னை யறியாது சென்றேன்மற் றென்னை
வளைமுன்கை பற்றி நலியத் தெருமந்திட்
டன்னு யிவனொருவன் செய்ததகா னென்றேனா
வன்னை யலறிப் படர்தரத் தன்னையா

ஹண்ணுநீர் விக்கிஞ் னென்றேறா வன்னையுச்
தன்னைப் புறம்பழித்து நீவமற் றென்னைக்
கடைக்கண்ணாற் கொல்வான்போ னோக்கி நகைக்கூட்டஞ்
செய்தானாக் கள்வன் மகன்.” (55)

3. கொச்சகக்கலிப்பா.

55. கொச்சகக் கலிப்பா எத்தனை வகைப்படும்? எவ்
வாறு வரும?

தரவு கொச்சகக்கலிப்பா, தரவினைக் கொச்சகக் கலி
ப்பா, சிஹுழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா, பஹுழிசைக்கொச்
சகக்கலிப்பா, மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா என மூன்று
வகைப்படும்.

(1). தரவு கொச்சகம்.

அவற்றுள், தரவுகொச்சகக்கலிப்பா தரவு ஒன்று பெ
ற்று வருவதாம்.

உ-ம். “அஞ்சம் போனடை.....நெஞ்சே” (9)

இது இவ்வாறு தனித்து வருதலன்றித் தனிச்சொல்
லுஞ் சரிதகமும் பெற்று வருதலுமுண்டு.

(2). தரவினைக் கொச்சகம்.

தரவினைக் கொச்சகக்கலிப்பா இரண்டு தரவைக் கொ
ண்டு வருவதாம்.

உ-ம். “வடிவுடை நெடுநாடி வானவார்க்கும் வெலற்கரிய
கடிபடு நறும்பைந்தார்க் காவலர்க்குங் காவலனங்
கொடிபடு வரைமார்பிற் கூடலார் கோமானே.”

இது தரவு.

என வாங்கு.

இது தனிச்சொல்.

துணைவனோத்தோ எரிவண்மெலியத் தொன்னலந் தொடர்புண்டாங்
கிணைமலர்த்தா ரருளுமே விதுவிதற்கோ மாறென்று
துணைமலர்த் தடங்கண்ணார் துணையாகக் கருதாரே.

இது தரவு.

அதனால்.

இது தனிச்சொல்.

செவ்வாய்ப் பேதை யிவடிறத்

தெவ்வா ருக்கொலிஃ தெண்ணிய வாறே.” (56)

இது சுரிதகம்.

இது இடையிடையே தனிச்சொற்பெற்று ஆசிரியச்
சுரிதகத்தான் முடிந்தது.

(3). சிஃஹழிசைக் கொச்சகம்.

சிஃஹழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா சில தாழிசைக
ளோடு பிறவுறுப்புக்களையுங் கொண்டுவரும்.

உ-ம். “பருஉத்தடக்கை மதயானைப் பணையெருத்தின் மிசைத்
[தோன்றிக்
குருஉக்கொண்ட வெண்குடைக்கீழ்க் குடைமன்னர் புடை
[குழ
படைப்பரிமான் நேரினோடும் பரந்துலவு மறுகினிடைக்
கொடித்தானை யிடைப்பொலிந்தான் கூடலார் கோமானே.

இது தரவு.

ஆக்கொருசார்

உச்சியார்க் கிறைவனா யுலகமெலாங் காத்தளிக்கும்
பச்சையார் மணிப்பைம்பூட் புரந்தரனாப் பாவித்தார்
வச்சிரங் காணாத காரணத்தான் மயங்கினரே.

ஆங்கொருசார்

அக்கால மணிநிறைகாத் தருவரையாற் பணிசலிர்த்து
வக்கிரனை வடிவழித்த மாயவனாப் பாவித்தார்
சக்கிரங் காணாத காரணத்தாற் சமழ்த்தனரே.

ஆங்கொருசார்

மால்கொண்ட பகைதணிப்பான் மாத்தடிந்து மயங்காச்செங்
சோல்கொண்ட சேவவங் கொடியவனுப் பாவித்தார்
வேல்கொண்ட தின்மையால் விம்மிதராய் நின்றனரே.

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

அஃதான்று

இது தனிச்சொல்.

கோடித்தேர்த் தோன்றல் கொற்கைக் கோமா
னீன்புக மொருவன் செம்பூட் சேள
யென்றுநனி யறிந்தனர் பலரே தானு
மைவரு ளொருயனென் றறியலாகா
மைவரை யானே மடங்கா வென்றி
மன்னவன் வாழியென் றேத்தத்
தென்னவன் வாழி திருவொடும் பொலிந்தே.”

இது சுரிதகம்.

இது தனிச்சொல் இடையிடைபெற்று ஒரு தரவும்
மூன்று தாழிசையுஞ் சுரிதகமுங்கொண்டு நேரிசையொத்
தாழிசைக்கலியிற் சிறிது வேறுபட்டு வந்தது.

(4). பஃருழிசைக் கொச்சகம்.

பஃருழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா பல தாழிசைகளோடு
மற்ற உறுப்புக்களையுங் கொண்டு வரும்.

உ-ம், “தண்மதியேர் முகத்தாளாத் தனியிடத்து நனிகண்டாங்
குண்மதியு முடனிறையு முடன்றளர முன்னாட்கட்
கண்மதியொப் பிவையின்றிக் காரிகையை நிறைகவர்ந்து
பெண்மதியின் மகிழ்ந்தநின் பேரருளும் பிறிதாமோ.”

இது தரவு.

இளநல மிவள்வாட விரும்பொருட்குப் பிரிவாயேல்
தளநல முகைவெண்பற் ருழ்குழ றளர்வாளோ.

தகைநல மிவள்வாடத் தரும்பொருட்குப் பிரிவாயேல்
வன்கநல மிவள்வாடி வருந்தியில் லிருப்பாளோ.

அணிநல மிவள்வாட வரும்பொருட்குப் பிரிவாயேல்
மணிகல் மகிழ்மேனி மாசோடு மடிவாளோ.

நாம்பிரியே மினியென்று நறுதுதலைப் பிரிவாயேல்
ஓம்பிரியோ மெனவுரைத்த வுயர்மொழியும் பழுதாமோ.
துன்றளித்த திரடோளாய் கொய்புனத்திற் கூடியநாள்
அன்றளித்த வருண்மொழியா லருளுவது மருளாமோ.
சீல்பகலு மூடியக்காற் சிலம்பொலிச்சி நடிபரவிப்
பல்பகலுந் தலையளித்த பணிமொழியும் பழுதாமோ.

இவை ஆறுந் தாழிசை.

எனவாங்கு

இது தனிச்சொல்.

அரும்பெற விவளினுந் தரும்பொரு ளதனிணும்
பெரும்பெற லரியன வெறுக்கையு மற்றே.

அதனால், விழுமிய தமிழிதி வாழி

கெழுமிய காதலிந் தரும்பொருள் சிறிதே.”

இது சுரிதகம்.

இது நாலடித்தரவும், இரண்டடித் தாழிசை ஆறும்,
தனிச்சொல்லும், நான்கடிச் சுரிதகமும் பெற்றுவந்த பஃறா
ழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

(5). மயங்கிசைக் கொச்சகம்.

மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா தரவு, தாழிசை,
அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல், சுரிதகம் என்னும்
ஆறு உறுப்பும் மிக்குங் குறைந்தும் பிறழ்ந்தும் உறழ்ந்தும்
புலவாறு மயங்கிவரும்.

உ-ம். “மணிகிளர் செடுமுடி மாயவனுந் தம்முனும்போன்
றணிகிளர் செடுங்கடலுந் கானலுந் தோன்றுமால்
துரைநிவந் தவையன்ன நொய்ப்பறைய சிறையன்னம்
இரைநயந் திரைகூரு மேமஞ்சா றுறைவகேள்.
மலையென மழையென மஞ்செனத் திரைபொங்கிக்
கனலெனக் காற்றெனக் கடிதுவந் திசைப்பினும்
விழுமியோர் வெகுளிபோல் வேலாழி யிறக்கலா
தெழுமுந்நீர் பரந்தொடூரு மேமஞ்சா றுறைவகேள்.

இவை யிரண்டுந் தரவு.

கோடிபுரையு துழைதுசுப்பிற் குழைக்கமர்ந்த திருமுகத்தோள்
தொடிநெகிழ்ந்த தோள்கண்டுந் துறவலனே யென்றியால்.

கண்கவரு மணிப்பைம்பூட் கயில்கவைய சிறுபுறத்தோ
டெண்பனிநீ ருக்ககண்டுந் திரியலனே யென்றியால்.

நீர்பூத்த டீரையிதழ்க்க ணின்றொசிந்த புருவத்தோள்
பீர்பூத்த துதல்கண்டுந் பிரியலனே யென்றியால்.

களைகுரல்யாற் றிருகரைபோற் கைநில்லா துண்ணெகிழ்த்து
நீனையுமென் னிலைகண்டு நீங்கலனே யென்றியால்.

விழ்சூடரி னெய்யேபோல் விழுமநோய் பொறுக்கலாத்
தாமுமென் னிலைகண்டுந் தாங்கலனே யென்றியால்.

கலக்கவிழ்த்த நாய்கன்போற் களைதுணை பிறிதின்றிப்
புலம்புமென் னிலைகண்டுந் போகலனே யென்றியால்.

இவை ஆறுந் தாழிசை.

அதனால்

இது தனிச்சொல்.

அடிம்பயி லிறும்பி னெடிம்பணை மிசைதொறுங்
கொடும்புற் மடலிடை யொடுக்கின குருகு.

சேறிதரு செருவிடை யெறிதொழி லீனாயவர்
செறிதரு புரவியின்மறிதருந் திமில்.

அரசுடை நிரைபடை விரைசெறி முரசென
துரைவரு திரையொடு கரைபொருங் கடல்.
ஆலங்கொளி யவிர்கட ரிலங்கொளி மலர்தொறுங்
கலந்தெறி காலொடு புலம்பின பொழில்.

இவை நான்கும் அராகம்.

விடா அது கழலுமென் வெள்வளையுந் தவிர்ப்பாய்மன்
கெடா அது பெருகுமென் கேண்மையு நிறுப்பாயோ.
ஒல்லாது கழலுமென் னொளிவளையுஞ் செறிப்பாய்மன்
நில்லாது பெருகுமென் னெஞ்சமு நிறுப்பாயோ.

நாங்காது கழலுமென் றகைவளையுந் தவிர்ப்பாய்மன்
நீங்காது பெருகுமென் னெஞ்சமு நிறுப்பாயோ.

மறவாத வன்பினேன் மனனிற்கு மாறுரையாய்
தறவாத தமருடையேன் றயர்தீரு மாறுரையாய்.

காதலார் மார்பின்றிக் காமக்கு மருந்துரையாய்
எதிலார் தலையாய யானுய்யு மாறுரையாய்.

குணைபிரிந்தார் மார்பின்றி யின்பக்கு மருந்துரையாய்
துணைபிரிந்த தமருடையேன் றயர்தீரு மாறுரையாய்.

இவை ஆறுந் தாழிசை.

எனவாக்கு

இது தனிச்சொல்.

பகைபோன் றதுதுறை பரிவாயின குறி
நகையிழந் ததுமுகம் நனிநாணிற் றுளம்
நகை யிழந்தன தோள் தலைசிறந்தது துயர்
புகை பரந்தது மெய் போறையாயிற் றென்னுயிர்.

இவை இருசீர் ஓரடி யெட்டம் போதரங்கம்.

அதனால்

இது தனிச்சொல்.

இனையது நினையால் அனையது பொழுதால்
நினையல் வாழி தோழி தொலையாப்
பனியொடு கழிக வுண்கண்
என்னொடு கழிகவித் துன்னிய நோயே."

இது சுரிதகம்.

இது தரவிரண்டும் தாழிசையாறும் தனிச்சொல்லும்
அராகம் காங்கும் பெயர்த்தும் ஆறுதாழிசையும் தனிச்சொ
ல்லும் இருசீரோரடியெட் டம்போதரங்க வறுப்பும் பெற்று
நான்கடி யாசிரியச் சுரிதகத்தாலிற்றுக் கலிக்கோதப்பட்ட
ஆறுறுப்பும் மிக்கும் குறைந்தும் பிறழ்ந்தும் உறழ்ந்தும்
மயங்கியும் வந்தமையான் மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

56. மேற்சொல்லப்பட்ட கலிப்பாவிற் கு உறுப்பாக
வருந் தரவு தாழிசைகளுக்கு அடிவரையறை யாமாறெ
ன்னை?

வண்ணக வெத்தாழிசைக் கலிப்பா அம்போதரங்க
வெத்தாழிசைக் கலிப்பாக்களுக்குத் தரவு ஆறடியால்வரும்.
மற்றைக் கலிப்பாக்களுக்குத் தரவு முன்றடி முதலிய பல
அடிகளால் வரும்.

தாழிசை யொன்றற்கு அடி இரண்டேனும் முன்றே
னும் நான்கேனும் வரும்.

க லி ப் ப ா வி ன ம்.

1. கலித்தாழிசை.

57. கலிப்பாவினம் முன்றனுட் கலித்தாழிசை எவ்
வாறு வரும்?

இரண்டுமுதலிய பல அடிக்களால் ஈற்றடிமிக்கு ஏனையடித் தம்முள் அளவொத்து நிற்பத் தனித்தேனும் ஒரு பொருள் மேல் முன்றடுக்கியேனும் வரும்.

உ-ம். “இருகூற் றருவத் திருந்தண் பொழிற்றில்லை
யொருகூற்றின் கூத்தை யுணராய் மடநெஞ்சே
யொரு கூற்றின் கூத்தை யுணரா யெனின்மற்றப்
பொருகூற்றந் தோற்றப் புலம்பேல் வாழி மடநெஞ்சே.”

இது ஈற்றடி மிகுந்து தனித்துவந்த நான்கடிக் கலித் தாழிசை.

“பூண்ட பறையறையப் பூத ஈருள
நீண்ட சடையா னுடுமே
நீண்ட சடையா னுடு மென்ப
மாண்ட சாயன் மலைமகள் காணவே காணவே.”

எனச் சிறுபான்மை ஏனையடிகள் ஒவ்வாறு வருதலுமுண்டு.

“செல்லார் பொழிற்றில்லைச் சிற்றம் பலத்தெங்கள்
பொல்லா மணியைப் புகழ்மினோ வம்மின் புலவீர்காள்.

முத்தேவர் தேவை முகிலூர்கி முன்னாள்
புத்தேளிர் போலப் புகழ்மினோ வம்மின் புலவீர்காள்.

ஆங்கற் பகக்கன் றளித்தருளுந் தில்லைவனப்
பூங்கற் பகத்தைப் புகழ்மினோ வம்மின் புலவீர்காள்.”

இது ஒரு பொருள்மேல் முன்றடுக்கி ஈற்றடி மிகு வந்த கலித்தாழிசை.

2. கலித்துறை.

ஐ. கலித்துறை எவ்வாறு வரும்?

ஐஞ்சேரடி நான்கினைக் கொண்டுவரும்.

உ-ம். “யானுந் தோழியு மாயமு மாடுந் துறைநண்ணித்
தானுந் தேரும் பாகனும் வந்தென் னலனுண்டான்
தேனும் பாலும் போல்வன சொல்லிப் பிரிவானேற்,
கானும் புள்ளுங் கைதையு மெல்லாங் கரியன்றே.”

3. கலிவிருத்தம்.

59. கலிவிருத்தம் எவ்வாறு வரும்?

நாற்சீரடி நான்கினைக் கொண்டுவரும்.

உ-ம். “வேய்தலை நீடிய வெள்ளி விலங்கலி
ரூய்தலி னெண்சுட ராழியி னுன்றமர்
வாய்தலி னின்றனர் வந்தென மன்னன்முன்
னீதலை சென்றுரை நீங்கடை காப்போய்.”

என வரும்.

60. மேற்சொல்லப்பட்ட கலிப்பாவினுங் கலித்துறையி
னும் வேறுபட்டுவருங் கலிப்பாவுங் கலித்துறையுமுளவோ?

உளவாம். அவை கட்டளைக்கலிப்பாவுங் கட்டளைக்கலித்
துறையு மெனப் பெயர்பெறும்.

4. கட்டளைக் கலிப்பா.

இது முதற்கண் மாச்சீர்பெற்று நாற்சீரான் வருவது
அரையடியாகவும், அஃது இரட்டி கொண்டது ஓரடியாக
வும், அவ்வடி நான்கு கொண்டு வரும். அரையடிக் கெழுத்
து முதலசை நேராயிற் பதினென்றும், நிரையாயிற் பன்
னிரண்டுமாம்.

உ-ம். “சொல்லி னீரிவ ராசைப்பட் டாரென்று

சொன்ன சொற்பொருள் வேறுகொண் டையையோ
புல்லு வாரெவ் விதத்தினு மென்றுளம்
பூரித் தேயிருந் தேன்மட மங்கைமீர்

செல்லு லாம்பொழிற் கூவ நகருறை
 திருவிற் கோல ரினுமரு ளாமையா
 லல்ல தேது திகம்பர ரென்பொரு
 ளறையின் வன்கண்ண ராவரென் மட்டுமே.”

5. கட்டளைக் கலித்துறை.

இது முதற்சீர் நான்கும் வெண்டளை பிழைபாமனிற்பக்
 கடையொருசீரும் விளங்காயாகி வரும் ஐஞ்சீரடி நான்கு
 கொண்டு வரும்.

அது விளங்காயாய் வருவதன்றிச் சிறுபான்மை வேறு
 பட்டும் வரும்:

ஓரடிக் கெழுத்து முதலசை நேராயிற் பதினாலும் நிரை
 யாயிற் பதினேழுமாம்.

உ-ம். “சிலைமலி வாணுத லெங்கைய தாக மெனச்செழும்பூண்
 மலைமலி மார்பி லுதைப்பத்தந் தான்றலை மன்னர்தில்லை
 யுலைமலி வேற்படை யூரளிற் கன்வரில் லென்னவுன்னிக்
 கலைமலி காரிகை கண்முத்த மாலை கலுழ்ந்தனவே.”

என வரும்.

வஞ்சிப்பா.

61. வஞ்சிப்பாவின் இலக்கணம் யாத?

பெரும்பாலும் தந்தளையுஞ் சிறுபான்மை பிறதளையுந்
 தழுவி இருசீரடியாலேனும் முச்சீரடியாலேனும் மூன்றுமுத
 லிய பல அடிகளைக்கொண்டு தனிச்சொற் பெற்று அகவந்
 சுரிதகத்தான் முடிவதாம்.

1. குறளடி வஞ்சிப்பா.

உ-ம். “பூந்தாமரைப் போதலமரத்
 தேம்புணலிடை மீன்றிரிதரும்

வளவயலிடைக் களவயின்மகிழ்
வினைக்கம்பலை மனைச்சிலம்பவு
மனைச்சிலம்பிய மணமுரசொலி
வயற்கம்பலைக் கயலார்ப்பவும்
நாளும்
மகிழ் மகிழ்தூங் கூரன்
புகழ்த லாளாப் பெருவண் மையனை.”

2. சிந்தடி வஞ்சிப்பா.

உ-ம். “எறிவெண்டிரைச் கடல் சூழ்புவி யெளிதெய்தினு
மிறவந்துடைப் பொழுதுயந்திட லுளசென்னினு
மறிவினறிதத் துயர்ந்தோர்படி றிகைகின்றிலர்
அதனால்
மூன் வரு மின்பினு முறைப்பட நாடிந்
பின் வரு மிடர் மிகப் பெரிதா மெனவே.”

வஞ்சியினம்.

1. வஞ்சித்தாழிசை.

62. வஞ்சியினம் முன்றனுள் வஞ்சித்தாழிசை எவ்
வாறு வரும்?

இருசீரடி நான்கு கொண்டது ஒருபொருள்மேல் முன்
றடுக்கி வரும்.

உ-ம். பிணியென்று பெயராமே
துணியின்று தவஞ் செய்வீ
ரணிமன்ற லுமைபாகன்
மணிமன்று பணியீரே.

என்னென்று பெயராமே
கன்னின்று தவஞ்செய்வீர்

நன்மன்ற லுமைபாகன்
பொன்மன்று பணியீரே,
நுரிதென்று பெயரமே
உரைநின்ற தவஞ்செய்வீ
ருருமன்ற லுமைபாகன்
றிருமன்று பணியீரே.”

2. வஞ்சித்துறை.

63. வஞ்சித்துறை எவ்வாறு வரும்?
இருசீரடி நான்கு கொண்டு வரும்.

உ-ம். “பேரறி வன்னுன்
சார விருந்த
ஆரின் மில்லென்
ரூர விகழ்த்தே.”

3. வஞ்சிவிருத்தம்.

64. வஞ்சிவிருத்தம் எவ்வாறு வரும்?
முச்சீரடி நான்கு கொண்டுவரும்.

உ-ம். “சாந்த னேதிய தாழ்மொழி
காய்ந்த வேலிநு காதுலும்
போந்த போன்று புகுந்திட
மாந்த ராகுல மன்னினார்.”

மருட்பா.

65. மருட்பா எவ்வாறு வரும்?

மருட்பா, புறநீலை வாழ்த்து, கைக்களை, வாயுறை
வாழ்த்து, செவியறிவுறுஉவென்னும் நான்கு பொருள்
மேலும் வெண்பா முதலாக ஆசிரியப்பா ஈறுகவருவனவாம்.

அவற்றுள் கைக்கிளை மருட்பாவி னீற்றில் வரும் ஆசிரியம்
இரண்டேயடியினதாய் அவ்விரண்டடியுள்ளும் ஈற்றயலடி
முச்சீர்தாய் வரும்.

1. புறநிலைவாழ்த்து.

உ-ம். “தேன்ற விடைபோழ்ந்த தேனார் நறுமூல்லை
முன்றின் முகைவிரியு முத்தநீர்த் தண்சோனார்
குன்றமர்ந்த கொல்லேற்றா னிற்காப்ப - வென்றுந்
தீரா நண்பிற் தேவர்
சீர்சால் செல்வமொடு பொலிமதி சிறந்தே.”

இது வழிபடுதெய்வ நிற்புறங்காப்பப் பழிதீர் செல்வ
மோடொருகாலைக் கொருகாற்சிறந்து பொலிக வென்றமை
யாற் புறநிலை வாழ்த்து மருட்பா.

2. கைக்கிளை.

உ-ம். “திருநாதல் வேர்வரும்புந் தேங்கோதை வாடும்
இருநிலஞ் சேவடியுந் தோயு - மரிபரந்த
போக்த முண்கணு மிமைக்கு
மாகு மற்றிவ ளகலிடத் தணங்கே.”

இது துணிதலை நுதலிய வெருநதலைக் காமமாதலாற்
கைக்கிளை மருட்பா. இதனுள் ஆசிரியவடி யிரண்டேயாய்
அவற்றுள்ளும் ஈற்றயலடி முச்சீராய் வருவது காண்க.

3. வாயுறை வாழ்த்து.

உ-ம். பலமுறை யோம்பப் படுவன கேண்மின்
சொலன்முறைக்கட் டோன்றிச் சுடர்மணித்தே ஞர்ந்து
நிலமுறையி னுண்ட நிகரிலார் மாட்டுஞ்
சிலமுறை யல்லது செல்வங்க ணில்லா

விலங்கு மெறிபடையும் வீரமு மன்புங்
 கலந்ததங் கல்வியுந் தோற்றமு மேனைப்
 பொலன்செய் புனைகலனே டிவ்வாற னாலும்
 விலங்கி வருங்கூற்றை விலக்கலு மாகா
 தனைத்தாத னீயிருங் காண்டிர் னினைத்தக்க
 கூறிய வெம்மொழி பிழையாது
 தேறிநீ ரொழுகிற் சென்றுபயன் றலமே.”

இது மெய்ப்பொருள் சொன்னமையால் வாயுதை வாழ்
 த்து மருட்பா.

4. செவியறிவுறா உ.

உ-ம். “பல்யானை மன்னர் முருங்க வமருந்நு
 கொல்யானைத் தேரொடுங் கோட்டந்து நல்ல
 தலையாலங் கானம் பொலியத் தொலையப்
 படுகளம் பாடுபுக் காற்றிப் பகைஞர்
 அடுகளம் வேட்டோன் மருக வடுதிறல்
 ஆழி நிமிர்ந்தோட் பெருவழுதி யெஞ்ஞான்று
 மீர முடையையா யென்வாய்ச்சொற் கேட்டி-
 யுடைய வழுவரை நெஞ்சனுங்கக் கொண்டு
 வருங்கா லுழுவர்க்கு வேனாண்மை செய்யல்
 மழவ ரிழைக்கும் வரைக்கா னிதியீட்டம்
 காட்டு மமைச்சரை யாற்றத் தெளியல்
 அமைத்த வரும்பெரு ளாறன்றி வெளவல்
 இனத்தைப் பெரும்பொரு ளாசையாற் சென்று
 மன்ற மறுக வகழாதி யென்றும்
 மறப்புற மாக மதுரையா ரோம்பும்
 அறப்புற மாகைப்பட்டு டேற்க வறத்தால்
 அனுவயார் கொடுநாத் திருத்தி நனவயாக
 நடடார் குழிநி சிதையாதி யொட்டார்
 செவிபுதைக்குந் தீய கடுஞ்சொற் கவியுடைத்தாய்க்

கற்றூர்க் கிணனாகிக் கல்லூர்க் கடிந்தொழுதிச்
செற்றூர்ச் செறுத்துநிற் சேர்ந்தாரை யாக்குதி
அற்ற மறைக்கு மறிவனாய் மற்றும்
இவையிவை வீயா தொழுதி னிலையாப்
பொருகடலாடை நிலமகன்
ஒருகுடை நீழற் துஞ்சுவண் மன்னே.”

இது வியப்பின்றி உயர்ந்தோர்கண் வியந்தொழுகுதல்
கடனென அரசர்க் குரைத்தமையாற் செவியறிவுறா உ மரு
ட்பா.

நூ ற் ப ா .

66. நூற்பா எவ்வாறு வரும்?

சில்வகை யெழுத்துக்களாலாகிய சொற்றொடராய்ப்
பல்வகைப் பொருள்களை விளக்கித் திட்பமும் துட்பமும்
அமைந்துவரும்.

உ-ம், “எழுத்தெனப்படுவ

அகரமுத

னகர விழுவாய் முப்படி தென்ப

சார்ந்து வரன் மரபின் மூன்றலக் கடையே”

என வரும்.

கூ ண் .

67. கூனென்ப தென்னை?

வெண்பா முதலிய செய்யுட்களின் முதலடியில் ஒரோ
விடத்துப் பொருள் படத் தனித்து நிற்பது கூனும். அது வ
ஞ்சிப்பாவின் முதற்கணன்றி இடையிலும் இறுதியிலும்
வரும்.

உ-ம்.

“உதுக்கரண்

சுரத்தானு யண்கைச் சுவானமாப் பூதன்
பரந்தானுப் பல்புகழைப் பாடி,”

எனவும்,

“அவற்றுள்,

அ இ உ எ ஓக் குறிலேந்தே”

எனவும் வரும்.

யாப்பிலக்கணம்.

முற்றிற்று.

[புதிய பதிப்பு.]

சதகத்திரட்டு.

(1) அறப்பள்ளீசரசதகம் மூலம்	...	0	2	0
(2) குமரேசசதகம் மூலம்	...	0	2	0
(3) மணவாளநாராயண சதகம்				
என்னும் திருவேங்கடசதகம்	...	0	2	0
(4) தண்டலையார்சதகம்	...	0	1	0
(5) கோவிந்த சதகம்	...	0	0	9
(6) எம்பிரான் சதகம்	...	0	1	0
(7) சிவசங்கரசதகம்	...	0	0	9

மேற்படி ஏழுசதகமும் ஒரேகட்டடமாயுள்ள

சதகத்திரட்டு

விலை அணு-9.

[புதிய பதிப்பு.]

அறப்பள்ளீசரசதகம் மூலமும் உரையும்.

விலை அணு 10.

[அநேக நீதிகளடங்கிய இச்சதகம்
மஹாவித்வான் கா-இராமசாமிநாயுடு
அவர்களால்

நூதனமாய் எழுதப்பட்ட உரையுடன்
உயர்ந்த கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டு,
அழகான கிவிட்டுடன் நேர்த்தியாய்க்
காவி கோபயிண்டு
செய்யப்பட்டுள்ளது.]

[புதிய பதிப்பு.]

புட்பவிதியும், புட்பபலனும்.

இதில் இன்னின்ன புஷ்பங்களை இன்னின்ன தினங்களில்
இன்னின்ன விதிப்படி எடுத்துக் கடவுளுக்குச்
சாத்தவேண்டுமென்பதும், இன்னின்ன புஷ்பங்களை
எடுத்துச் சாத்துவதால் இன்னின்ன பலன்கள்
உண்டாகுமென்பதும் செய்யுள் ரூபமாகச்
சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

விலை அணை 2.

[புதிய பதிப்பு]

விநோதக்கதைகள் பல அடங்கிய விநோதரசமஞ்சரி,

அழகான கிவிட்டு பயிண்டு

விலை ரூபா 1—2—0.

Apply to: ரிப்பன் புஸ்தகசாலை,
273, தம்புசேட்டி வீதி, சென்னை,

பதராஸ் ரிப்பன் புஸ்தகசாலை,

273, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

கைடதம் மூலமும் உரையும் (புதிய புதிப்பு) 27-லீக்கிராப்

படங்களும், ஒரு உயர்ந்த ஆப்டோன் படமும் ... 2 0 0

வினோதாசபஞ்சரி (புதிய பதிப்பு) இலிட்டு பயிண்டு ... 1 2 0

தாயுமானவர் பாடல் (சூறிப்புரையுடன்) சுவாமிகள்

படத்துடன் (உயர்ந்த இலிட்டு பயிண்டு) ... 1 0 0

அறப்பள்ளிசரசதகம் மூலமும் உரையும் ... 0 10 0

அறப்பள்ளிசரசதகம் மூலம் ... 0 2 0

குமரேசசதகம் மூலம்... ... 0 2 0

திருவேங்கடசதகம் மூலம் ... 0 2 0

தண்டலையாரசதகம் மூலம் ... 0 1 0

கோவிந்தசதகம் ... 0 0 9

எம்பிரான்சதகம் ... 0 1 0

சிவசங்கரசதகம் ... 0 0 9

ஷை எழுசதகமும் ஒரே கட்டடமாகிய சசகத்திரட்டு ... 0 9 0

குசேசுலாபாந்யானம் மூலம், பதவுரை, பொழிப்புரை,

விசேஷவுரை (29-படங்களுடன்) ... 3 0 0

மேற்படி மூலம் (அரும்பதப் பொருளுடன்) ... 0 6 0

திராவிட பூர்வகாலக் கதைகள்... ... 0 8 0

திராவிட மத்தியகாலக் கதைகள் ... 0 8 0

தானவன் என்னும் போலீஸ் ரிபுணன் கண்டுபிடித்த

அற்புதக் குற்றங்கள் ... 1 0 0

ஸ்ரீ விநுத்திப்பிரபாகரம் (வேதாந்த நூல்) ... 4 0 0

பஞ்சதசப் பிரகர்ணம் (வினாவிடை) ... 1 0 0

பந்தலீலாம்ருத வசனம் (82-பக்தர்களின் சரித்திரம்)... 3 0 0

பிரபோத சந்திரோதய வசனம் ... 1 0 0

பிரபுலிங்கலீலை வசனம் ... 0 12 0

குமாஸ்தேவர் (மகாராஜா துறவு முதலிய) 16-சாஸ்திரம் 0 10 0

குதசகவத்தை (தமிழ்ச்செய்யுள்) ... 1 8 0

அஷ்டப்பிரபந்த மூலம் (புதிய பதிப்பு) காலிகோ ... 0 8 0

மார்பில் ... 0 6 0

நிஞகியம்மை பிள்ளைத்தமிழ் மூலம் ... 0 2 0

ஒருதுறைக்கோவை ... 0 4 0

ஒளவைகுறள் ... 0 2 0

புட்பலிதயம், புட்பபலனும் ... 0 2 0

யாப்பிலக்கண வினாவிடை ... 0 2 0

அணியிலக்கண வசனம் ... 0 4 0